

WWW.VETO.BE

Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

VETO

nummer 18
11 maart 2002
jaargang 28 • 2001-2002

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot augustus)

**De Leuvense associatie:
Moa vent (Katho)**

p. 3

**Vliegt den Blauwvoet?
Nationalisme in Leuven!**

p. 10

**De Roovers: Miller van de
brug af gezien**

p. 12

KRINGEN DEBATTEREN MET RECTOR OVER SEMESTEREKSAMENS

Semeksverzuchtingen krijgen forum

Afgelopen vrijdag diende de Algemene Vergadering van Lokokringraad als klankbord voor de grieven van de Leuvense kringen rond de semestereksamens. Rector Oosterlinck kwam langs en kreeg een hele waslijst problemen te slikken.

Vorig jaar besliste onze academische overheid op korte termijn het semestereksamensysteem (SES) in te voeren. De studentenbeweging betoogde en bezette tegen het gevoerde beleid en voor een jaar uitstel, maar het mocht niet baten. In januari kregen alle studenten van de KU Leuven voor het eerst semestereksamens voorgeschoteld. Uit een rondvraag bij de Leuvense kringen blijkt nu dat deze verre van vlekkeloos zijn verlopen.

GADGET

Er heerst een algemene consensus over het tekort aan spreiding van de examens. Nogal wat kringen geven melding van 'zwarte examens', examens buiten de reglementaire periode, of klagen over een onmenselijke opeenvolging van overhoringen. De viertwintig uur tussen twee examens kwam daarbij niet zelden in de verdrukking. De kringen pleiten daarom voor een uitbreiding van de examenperiode naar twee-en-eenhalf of drie weken, en dus een inkorting van de blok.

Tweede punt van kritiek draait rond begeleidde zelfstudie. Volgens Filip Charlier, preses van Medica, een belangrijk medium om de onderwijsinnovatie aan deze universiteit waar te maken, maar in zijn huidige vorm niets meer dan een gadget. Marieke Desender van Katechetika springt bij: "Proffen lijken niet te snappen waar het om draait. Zij voeren papers en taakjes in als zoete broodjes — bovenop het blokken van een cursus — met een verzwaring van de studiedruk als gevolg. We kunnen dus eerder van zelfbegeleide studie spreken dan van begeleidde zelfstudie."

Rector Oosterlinck erkent het probleem: "Ik had niet verwacht dat deze overgang meteen succesvol zou zijn. De begeleidde zelfstudie vertegenwoordigt een systeem dat het huidige moet vervangen. Op dit moment is er inderdaad sprake van een mengvorm. Ik schat dat we nog zo'n vijf jaar werk hebben om een ingrijpende verandering als deze waar te maken." Jammer voor de studenten die in deze periode een diploma willen halen.

Oosterlinck: "Voor mij is het concept van de begeleidde zelfstudie een aktiepunt. Daarom heb ik hieromtrent recent een vijfpuntenplan opgesteld, met als doel nog beter onderwijs aan te bieden. We moeten evolueren naar een soort onderwijs waarbij het produkt van volume en diepgang altijd een konstante is."

Mooie woorden en een edel doel, die bij de kringen goedkeurend gegrom opwek-

ken. Alleen jammer dat de rector zich in allerlei bochten wringt om niet te moeten antwoorden op de vraag hoe hij zal controleren of iedere fakulteit zich wel aan de regels van het spel houdt. Hij vermeldt wel dat studenten altijd bij hem kunnen aankloppen als er klachten zijn. Dat dat echter niet altijd evident is, hoeft geen betoog.

KUIKEN

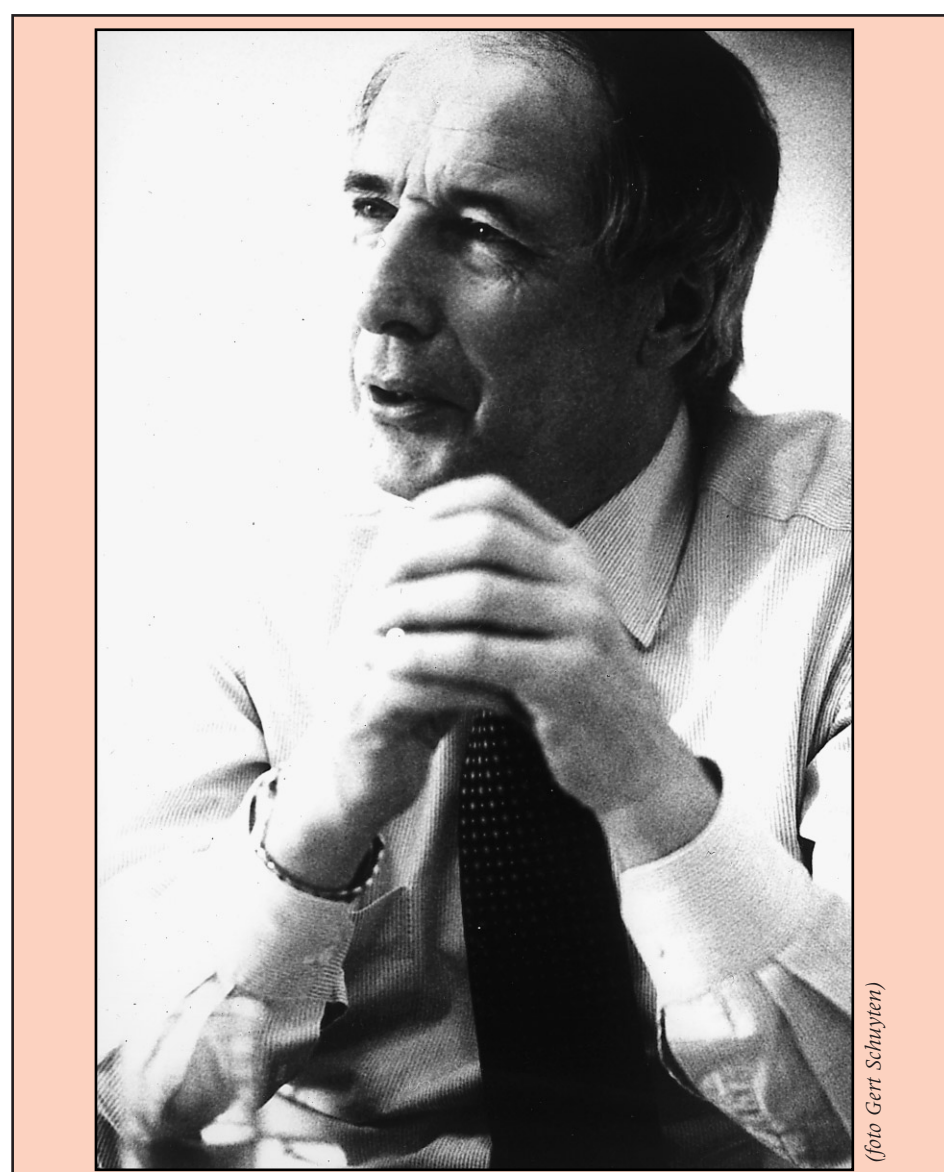
Een derde groot pijnpunt is de thesis. Rob Janssens, onderwijsverantwoordelijke van de Landbouwkring: "Als je kuikens of mikro-bakterieën kweekt, dan kan je je onderzoek niet zomaar een maand stilleggen omdat je examens hebt." Ook in andere richtingen blijkt een semestereksamen-intermezzo en een thesis schrijven niet evident, vooral niet omwille van de extra papers die onder het mom van begeleidde zelfstudie gefabriceerd moeten worden. Of zoals Pascal Molenberghs, preses van de Psychologische Kring, het verwoordt: "Er zijn er nogal wat met de handen in het haar."

Daarnaast passeren klachten in verband met keuzevakken, het tekort aan mondelinge examens, het niet aanpassen van de hoeveelheid leerstof aan het verkorte semester, de tussentijdse toetsen voor eerste kan, het kursusmateriaal dat vaak te laat ter beschikking was. Chemika meldde zelfs dat een prof niet eens op de hoogte bleek van het feit dat hij in januari moest examineren.

Wim De Bruyne, preses van de burgies, geeft aan dat je voor het bepalen van je keuzevakken een *Master in Balancing* verdient. Pedagogie bevestigt: "De keuze voor een keuzevak hangt niet langer in eerste instantie af van de inhoud, maar van het semester waarin het vak gedoopt wordt." Evelyne Maes, fakultair van het Vlaams Rechtsgenootschap in een lakoniek maar raak betoog: "Dat pas in de tweede licentie van een opleiding als rechten mondelinge examens ingericht worden vind ik een bedenkelijke evolutie."

MUUR

Rector Oosterlinck was een en al oor en benadrukte na de rondvraag dat hij om deze problemen aan te pakken zwaar met de studenten wil samenwerken. Waarop Marie-Anne Dedeurwaerdere, studentenvertegenwoordiger op de Akademische Raad, haar voorstel om een bevraging van studenten rond semeks te organiseren, herhaalde. Dedeurwaerdere: "De studentenbeweging ijvert al langer voor een samenwerking met

(foto Gert Schuyten)

Veto vervult deze week de functie van canapé waar iedereen die dit nodig vindt zijn verhaal komt vertellen. Zo ook de voorzitter van **Sociale Raad** die altijd wel iets te zeggen heeft (p. 3). Rector **André Oosterlinck** huilde dan weer uit over de onrechtvaardige aanvallen op zijn universiteit (p. 4-5). Geen canapé zonder psycholoog, dus een konfrontatie tussen de **presessen** van Psychologie en Logopedie (p. 7). In ware Jammers-stijl vervolgen we met een getuigenis van twee **hiv-patiënten** aan de KU Leuven. (p. 8-9). Zet 'm op Veto, want ook **Yves Leterme** voelde zich genoodzaakt de regering aan te vallen (p. 11). Mischien krijgt hij tips van de winnaar van het **welsprekendheidstornooi** (p. 16)?

de universiteit om een dergelijke bevraging te organiseren. Wij hebben echter de indruk dat wij tegen een muur stuiten. De ene keer kan het, een andere keer weer niet." Rector Oosterlinck repliceerde met een doodoener: "Jullie mogen niet te ver willen springen." Het is duidelijk dat de studenten verder willen, maar dat de wil van de universiteit wel eens durft ontbreken. En niet alleen op het hoogste nivo, verzuchtingen rond een gebrek

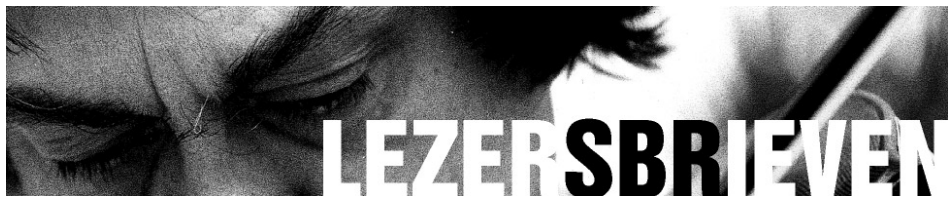
aan goede wil binnen fakulteiten vormen een rode draad in het ganse debat.

Op de vraag of een jaar uitstel deze problemen enigzins had kunnen opvangen, spreekt de rector klare taal: "Ik blijf ervan overtuigd dat de pijnpunten niet minder waren geweest met een jaar extra voorbereidingstijd." We zullen het jammer genoeg nooit te weten komen.

Els Silvrants

(advertentie)

GROEP T LERAARS MET VISIE
PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN
 Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groepT@groepT.be

Margriet

Beste Margriet,

U zal mij nu hoogstwaarschijnlijk onge-looflijk pretentius vinden overkomen voor zo'n snotneus die niet gehard is door de Vlaamse showbizz, maar toch zou ik u er even op willen wijzen dat u zelf toch ook wel een paar keer over de schreef bent gegaan in uw uitspraken (voor wat de muziekkwestie betreft althans). Misschien weigert u pertinent naar Studio Brussel te luisteren omdat ze daar nooit het (voorwaar schitterende) liedje van Sergio & The Ladies draaien (een stukken betere song dan, ik zeg maar wat, 'Nothing really ends' van dEUS bijvoorbeeld) maar misschien had u dat toch beter gedaan alvorens zulke botte oordelen te vellen. Zo zijn er nog programma's die de mening van de luisteraar hoog in aanzien houden (De Afrekening, Wildcard) en bovendien geeft deze zender wel degelijk de kans aan onbekend talent om hun kunnen te bewijzen (de demopol op Radar). Daarbij tekent u de toekomstige radiowereld als een forum voor al die Vlamingen, dromend (hier wel degelijk in de pejoratieve zin) van een leven als (lieft rijke) BV. Veertig procent, dat zijn er behoorlijk wat. En is dat voor u de essentie van het radiowezen? Komt echt talent uiteindelijk niet altijd naar boven? Tot slot zou ik u er nog even op willen wijzen dat Jan Hautekiet, die met Stubru al bijna 20 jaar uitzonderlijk kwalitatieve radio brengt, misschien wel het recht heeft om wat arrogant te zijn wanneer men hem doodleuk even de muzieksmaak van "De Vlaming" komt opdringen. Geloofd u werkelijk, mevrouw Hermans, dat uw met uw idee van Vlaamse radiowereld het beloofde land zal worden voor al dat getormenteerde talent, al jaren smachtend naar de grote doorbraak, of denkt u eerder aan stemmenwinst?

Pieter Van De Sype, eerste kandidatuur Geografie

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail lezersbrieven@veto.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Sportkledij, kantwerk, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, Sedes-beelden, boeken, enz.

BOETIEK K.U.LEUVEN

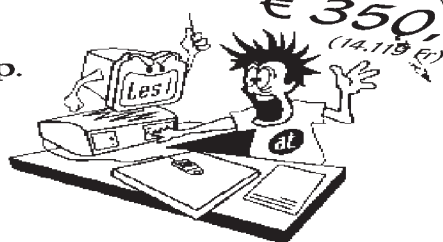
OUDE MARKT 13
3000 LEUVEN

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.
Tel. 016 32 40 16

AANBIEDING VAN DE MAAND

IBM

Pentium 166 Mhz MMX
Ram : 32 MB CD 52 sp.
Harddisk : 1.2 Giga
Scherm : SVGA 15"
Soundkaart, speakers,
PS/2 klavier, muis
Garantie: 6 maanden

RecuPC vzw. Oude Diestsestwg. 3 Kessel-Lo tel. 016.26.13.49
(kruising Martelarenlaan - Diestsestwg) open: di - zat. doorl. van 10 - 17 uur.

Sora opent ontwikkelingsdebat

Diskussies tussen globalisten en antigloba- listen scheren de dag van vandaag hoge toppen in de media. Ontwikkeling — en alles wat erbij komt kijken — is zonder enige twijfel een actuele topic.

Sociale Raad wil maatschappelijk debat stimuleren. In een speciaal opgerichte werkgroep rond ontwikkeling in het algemeen en ontwikkelingsamenwerking in het bijzonder, is het de bedoeling om mensen rond dit thema rond de tafel te zetten. Een kritische massa dus, van verschillend pluimage, zowel van binnen als buiten de Leu- vense studentenbeweging.

Daarom deze warme oproep. Zonder jullie, beste studenten, heeft deze werkgroep geen bestaansgrond. Trek je stoute schoenen aan en schrijf een mailtje naar sora@sora.student.kuleuven.ac.be.

Debat over sluiting Terbank

Residentie Terbank is door de KU Leuven verkocht aan Imec en zal nog dit akade- miejaar tijdens tweede zit gesloopt worden. Indien u als Leuvense student dit nog niet wist kan ik u enkel aanraden om meer bui- ten te komen.

De studenten die op kot zitten in Ter- bank waren begrijpelijkerwijze niet dadelijk bereid een dijk van een fuif te organiseren toen ze het nieuws hoorden. Het was vooral de manier waarop ze dit nieuws ver- namen dat deze mensen in een minder olijke bui bracht. Zij werden voor voldon- gen feiten gesteld door iemand die duidelijk ook niet zo heel veel van de zaak afwist. De belangrijkste figuren in verband met dit dossier, algemeen beheerder professor Goedseels, voorzitter van de Raad voor Stu- dentenvoorzieningen (RvS) professor Van Gerven en tenslotte de directeur van stu- dentenvoorzieningen Jan de Vuyst kregen de Terbankers niet te zien. Als Mohammed niet naar de berg komt moet de berg maar naar Mohammed gaan zullen de Terbankers gedacht hebben toen ze een tweetal weken geleden betoogden vlak voor de gebouwen van het algemeen beheer. Een delegatie kreeg daar de bevestiging dat een dialoog tussen de Terbankers en professor Goedseels mogelijk is.

Die dialoog is ondertussen al gebeurd, met weinig resultaat trouwens. Maar het

stopt niet met een dialoog. Sociale Raad (Sora) en de Heverleese studentenkringen organiseren op donderdag 14 maart om 20 uur een debat in aula K op de Kampus Arenberg. Deelnemers aan dit debat zijn de al eerder genoemde professoren Goedseels en Van Gerven. Over de derde deelnemer is nog twijfel. Ofwel wordt het Jan De Vuyst ofwel Claude Seyns, de directeur van de huisvestingsdienst. Daar zullen deze drie dapperen in debat treden met de mensen die ze op straat gezet hebben. Kan interes- sant worden.

Aktie tegen prijsstijging Alma

Na de paasvakantie gaan de trouwe Alma- bezoekers raar opkijken. De prijzen van de maaltijden stijgen gemiddeld met 12 euro- cent. De trouwe sedesbezoekers gaan trou- wens nog vreemder opkijken. Hun favo- riete restaurant wordt immers definitief gesloten.

Een financiële put van oorspronkelijk meer dan driekwart miljoen euro deed de raad van Beheer van Leuca besluiten om over te gaan tot de zwaarste prijsstijging van de maaltijden. Deze beslissing heeft geleid tot grote verontwaardiging van de studentenfractie in de raad van Beheer van Leuca. Vorig jaar was hen immers beloofd dat er dit jaar zeker geen prijsstijging zou komen.

Sociale Raad vindt het niet nakomen van die belofte niet zo sympathiek. Met als gevolg dat Sora dan ook een poging zal ondernemen om die prijsstijging vooralsnog tegen te houden. Onder het motto traditie moet er zijn zal Sora een ludieke actie organiseren om dit beoogd doel te bereiken.

Logika vereist dat er nu een antwoord komt op de waar, wanneer en wat vragen, en wie zijn we om te redetwisten met de logika. Heverlee is uitverkozen tot aktieteer- rein en meer bepaald het veldje voor Alma III. Geïnteresseerden kunnen daar best zijn op woensdag 13 maart om 17 uur.

De belangrijkste vraag is wat deze actie zal inhouden natuurlijk. Voorlopig kunnen we jullie alleen maar meedelen dat er gratis eten zal zijn, er zal muziek zijn en er zal uiteraard drank zijn. De drank is jammer genoeg niet gratis.

retrospectieve

dupuy & berberian

Speciale bezoeken mogelijk voor kringen: 0497/64.94.52

Meer info: www.beeldbeeld.org
info@beeldbeeld.org

VRIJKAARTEN TE WINNEN MET VETO!
VOOR DE VIJF EERSTEN DIE ZICH KOMEN MELDEN OP DE VETO-REDACTIE

Een ontdekking:
De absolute top van de Franse stripwereld
Hun eerste grote overzichtstentoonstelling
Meer dan 300 originele stripplaten en illustraties
Nog tot 14 april in Leuven!
Tweebronnen, Diestsestraat 49

“Mijn eigen mening is niet zo belangrijk”

Steven heet hij en sinds kort is hij de nieuwe voorzitter van Sociale Raad (Sora). Sora is de geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) die de Leuvense studenten vertegenwoordigt op het gebied van sociale materie. Dankzij de verkoop en sloping van Terbank en de prijsstijgingen in Alma krijgt de nieuwe voorzitter echter geen rustige inlooperperiode.

Steven: «Sinds een drietal weken bekleed ik de positie van voorzitter van Sociale Raad. Uiteraard studeer ik ook nog. Ik zit in mijn vierde jaar burgerlijk ingenieur materiaal-kunde. De rest van mijn privéleven vind ik van ondergeschikt belang als het aankomt op mijn functie binnen Sora. Dus laten we maar beginnen met de ernstige vragen.»

TERBANK

Veto: *Het is geen geheim dat het laatste jaar niet gemakkelijk is geweest voor Sora. Hoe denk jij die problemen op te lossen?*

Steven: «Eerst en vooral wil ik zeker zeggen dat ik niet alle problemen zal kunnen oplossen. Ik ben ook maar een mens. De problemen binnen Sora moeten opgelost worden door een goede ploeg van mensen. Die ploeg is er volgens mij nu wel op Sora. Er is meer structuur, met als gevolg dat de problemen voor een stuk van de baan zijn. Nu werken we heel sterk toekomstgericht zonder de huidige problemen van bijvoorbeeld Terbank en Alma uit het oog te verliezen.»

«Konkreet houden we ons niet meer bezig 'met zoveel mogelijk'. Maatschappelijke standpunten over bijvoorbeeld de verrechtsing van de maatschappij of over globalisering zal Sora voorlopig niet meer innemen. De weg die Sora een paar weken geleden ingeslagen is, is een weg van medebeheer. Sora heeft vier medebeheersfuncties binnen de structuren van de KU Leuven. Dit zijn de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS), de raad van beheer van Leuca waar Alma onder valt, de raad van beheer van Acco en ten slotte de raad van beheer van Velo. Die medebeheersfuncties willen we zo goed mogelijk doen omdat ze heel belangrijk zijn voor de Leuvense studenten. De medebeheersfuncties worden gekombineerd met het zoeken naar nieuwe medewerkers voor volgend academiejaar. Het is van het grootste belang dat we nieuwe medewerkers vinden. Zonder nieuwe medewerkers heeft Sora immers geen bestaansreden.»

“We zitten ook niet voor spek en bonen op die vergaderingen; uiteraard discussiëren we mee”

Veto: *Twee weken geleden werd bekend dat de KU Leuven de residentie Terbank zou verkopen aan Imec. Wat vind jij van die beslissing?*

Steven: «Mijn eigen mening is niet zo belangrijk. Ze ligt wel in dezelfde lijn als het standpunt dat Sora op dit vlak heeft ingenomen. Met het verdwijnen van Terbank en de tijdelijke sluiting van een groot aantal kamers op Camilo Torres ontstaat er een enorm probleem naar volgend academiejaar toe. Terbank wordt verkocht aan Imec. Aanvankelijk had de KU Leuven die verkoop later gepland. Zo had de unie nog de kans om voor vervangende residenties te zorgen. Imec heeft echter aangedrongen op een zo snel mogelijke verkoop, dit academiejaar nog. De KU Leuven heeft hier

uiteindelijk mee ingestemd. Het is wel belangrijk om weten dat Imec nog altijd geen eigenaar is van Terbank.»

«Deze verkoop levert samen met een gedeeltelijke en tijdelijke sluiting van Camillo Torres dus een aantal zware problemen op. Met de verkoop van Terbank verdwijnen er eveneens honderd vijftig studentkamers en veertien appartementen. Op Camillo Torres zullen er ongeveer honderd kamers niet beschikbaar zijn aan het begin van volgend academiejaar. En tenslotte wordt er volgend jaar een groot aantal buitenlandse studenten verwacht die uiteraard ook onderdak moeten hebben. Een heel aantal studenten die tot dit jaar nog verbleven op gesubsidieerde residenties zullen dus volgend academiejaar op zoek moeten gaan naar een priveekot. Op de privémarkt is de situatie spijtig genoeg ook niet rooskleurig. De stad Leuven hanteert immers al jaren een kotenstop. Partikulieren mogen vrijstaande kamers niet meer omvormen tot studentenkoten. Dit heeft op de privémarkt geleid tot een kamerschaarste. Volgend jaar zal dit met de extra studenten op dezelfde privémarkt onvermijdelijk leiden tot een kamertekort.»

«Het belangrijkste waar Sora momenteel voor ijvert is een concrete kortetermijnoplossing naar volgend academiejaar toe. Dit is noodzakelijk want als eenmaal de prijzen stijgen op de privémarkt — wat onvermijdelijk is met een kamertekort — zullen ze niet snel meer dalen. De KU Leuven heeft ondertussen al een heel aantal beloften gemaakt voor nieuwe residenties binnen een aantal jaren. Dit kunnen we uiteraard alleen maar toejuichen. Maar we moeten de druk op de ketel blijven behouden voor die oplossing naar volgend jaar toe. Als daar geen oplossing voor komt zal het voor sommige studenten uitdraaien op een echt drama.»

ALMA

Veto: *Een week na de bekendmaking van de sluiting van Terbank kondigde Alma de hoogste prijsstijging sinds veertien jaar aan. Wat is er daar allemaal aan de hand?*

Steven: «Het is zo dat Alma besloten heeft haar prijzen te laten stijgen met gemiddeld 12 eurocent. Wij vinden dit in ieder geval schandalig, vooral omdat Alma deze ingreep niet nodig heeft. Alma heeft nu een begrotingstekort van een enkele honderdduizenden euro. Met het begrotingsoverschot van driekwart miljoen euro van vorig jaar kan Alma zich een minder jaar permitteren. Alma is trouwens nog altijd een vzw en mag dus verlies maken. Meer nog, Alma is een vzw die als taak heeft om maaltijden te verstrekken aan studenten aan democratische prijzen. De toekomst van Alma ziet er nog zo slecht niet uit. Het enige probleem is dat de maaltijdverkoop blijft dalen. De kwaliteit van het voedsel moet stijgen en niet de prijzen. Met een betere kwaliteit trek je meer klanten aan. De prijsstijging zal op korte termijn waarschijnlijk wel een beetje extra geld genereren omdat de prijsstijging zo fors is. Maar op lange termijn zullen nog minder mensen maaltijden

komen kopen in de Alma omdat je voor je geld niet voldoende kwaliteit krijgt.»

Veto: *Zijn de prijzen van Almamaaltijden nog wel democratisch te noemen na de geplande prijsstijgingen?*

Steven: «Ik denk het niet, ik betwijfel het in ieder geval ten zeerste. In de Alma's zijn er steeds minder maaltijden te krijgen in de laagste prijskategorie. Met die prijsstijgingen wordt volgens mij een psychologische grens overschreden. Veel studenten betalen nu al veel liever een euro meer in een taverne of zo voor een maaltijd. De kwaliteit van het eten is er veel beter om nog maar te zwijgen van de service.»

DREMPELS

Veto: *Je hebt al eerder gepraat over de medebeheersfuncties. Heeft dit medebeheer binnen bijvoorbeeld Alma wel zin als Sora niet kan wegen op de beslissingen? Wordt dit medebeheer wel naar behoren ingevuld?*

Steven: «Medebeheer heeft zeker en vast zin. Via die medebeheersfuncties kan Sora

Steven: «Demokratisering van het onderwijs is het doel van Loko en Sora. Konkreet streven we ernaar dat iedereen die wil studeren, en daar ook de intellectuele capaciteiten voor heeft, moet kunnen studeren. Vroeger werd om dit doel te bereiken vooral rond de verlaging van de financiële drempels gewerkt. Die financiële drempel is dankzij de studiebeurzen enorm verlaagd met als gevolg dat de financiële drempel niet meer het voornaamste struikelblok is voor de demokratisering van het onderwijs. Tegenwoordig besteedt Sora aandacht aan sociaal-kulturele drempels. Hier aan de KU Leuven bijvoorbeeld is de aanwezigheid van allochtone studenten enorm laag in vergelijking met de aanwezigheid van autochtone studenten. Er zijn ook drempels tijdens de studieloopbaan. Er zijn heel veel studenten die om uiteenlopende redenen genoodzaakt zijn om hun studies op te geven. De demokratisering van het onderwijs wil deze drempels minstens verlagen en liefst zelfs compleet verwijderen.»

Veto: *Sora vertegenwoordigt officieel alle Leu-*

zeer snel zeer veel informatie verkrijgen over de zaken die te gebeuren staan in de Leuvense sociale sector. We kunnen dankzij dat medebeheer zeer snel iedereen op de hoogte brengen met als gevolg dat we ook snel kunnen reageren op beslissingen zoals bijvoorbeeld Terbank of Alma. We zitten ook niet voor spek en bonen op die vergaderingen; uiteraard discussiëren we mee. Ik hou mijn hart vast voor de beslissingen die genomen zouden worden zonder onze aanwezigheid op die vergaderingen. Ik ben er rotsvast van overtuigd dat Sora door haar medebeheersfuncties de Leuvense studenten al voor heel veel extra zorgen heeft behoed.»

«Op de vraag of dat medebeheer wel op een adequate wijze wordt ingevuld wordt, moet ik eerst zeggen dat je als medebeheerder een zeker engagement moet hebben. Zo'n geëngageerde studenten zijn tegenwoordig steeds moeilijker te vinden. Ik ga niet ontkennen dat de medebeheersfuncties in het verleden beter werden ingevuld dan vandaag het geval is. Dit heeft echter ook zo zijn oorzaken. Enkele oorzaken hiervan zijn bijvoorbeeld de invoering van de semestereksamen of de steeds hogere studiedruk. Studenten hebben veel minder vrije tijd en het is dus wel begrijpelijk dat zij die tijd liever willen spenderen aan hun studies en ontspanning.»

Veto: *Binnen Loko en Sora wordt vaak en graag gesproken over de demokratisering van het onderwijs. Wat houdt dit abstrakt begrip eigenlijk in?*

vense studenten. Denk jij dat in de praktijk nog wel zo is?

Steven: «Een smerige maar terechte vraag. Een vraag die ook absoluut moet gesteld worden. Van het antwoord op deze vraag hangt immers het voortbestaan van Loko en Sora af. Zelf kan ik alleen maar mijn best doen om zoveel mogelijk Leuvense studenten te vertegenwoordigen. Dat is echter in praktijk zeer moeilijk. Studenten hebben het volgens mij tegenwoordig liever niet meer dat er in hun naam standpunten worden ingenomen. Daar is Sora in het verleden zeker te ver in gegaan, dat geef ik grif toe. Wij kunnen de studenten alleen maar vertegenwoordigen als we echt naar ze luisteren. Aan dat luisteren wil Sora nu ook extra aandacht geven. Sora werkt via de kringen en formeel is dat de enige manier om de studenten te vertegenwoordigen. Maar we moeten echt wel op de student in de straat durven toestappen, met hem praten en naar hem luisteren.»

Kristof D'Exelle

foto: Gert Schuyten

Voor meer informatie:
www.sora.student.kuleuven.ac.be
E-mail: sora@sora.student.kuleuven.ac.be
Nieuwsgroep: kotnet.loko.sora

“Problemen? U kent uw rector toch!”

Fens per jaar mag de grote baas van de Leuvense universiteit zijn hart luchten bij zijn “vriend en vijand” van Veto. Dan praat hij honderduit over onderwijs, sociale materies en de faam van de KU Leuven. Want als rector kun je maar beter een eigen mening hebben.

Veto: *Het woord ‘eredoctoraat’ zal u wellicht tot het einde van uw dagen blijven achtervolgen. Wat vond u eigenlijk van de houding van de studentenkoepel Loko?*

André Oosterlinck: «De studenten hadden aanvankelijk een logische houding: ‘wij houden ons hier buiten’. Onder invloed van buitenaf zijn ze dan gedraaid. De druk van de pers moet ongelofelijk zwaar zijn geweest. Ik heb ook zelf kunnen zien hoe sommige journalisten een reactie probeerden los te krijgen; je wordt soms haast afgedreigd. De houding van de studenten is in die zin begrijpbaar dat als er ook interne discussies komen, je dan dat de zaak probeert te redden door met een standpunt naar buiten te komen.»

Veto: *Heeft u lessen getrokken uit deze controverse?*

Oosterlinck: «Wij zijn lerende mensen en wetenschappers. Ook ik ben nog een beetje wetenschapper. Welke conclusies we zullen trekken, weet ik echter nog niet.»

Veto: *De afgelopen maanden is de enorme impact van de Bolognaverklaring zeer duidelijk geworden. Hoe tipeert u die evolutie?*

Oosterlinck: «Dit is de grootste hervorming van de laatste vijftig jaar. Lange tijd hebben we gewerkt aan de hogeronderwijsruimte in het autonome Vlaanderen, maar nu komen we in een Europese kontekst terecht van meer dan dertig landen.»

«Wat is dan de reden van die beweging? Dat zijn economische redenen. Niet dat onderwijs een economisch goed is, maar in een open markt zal ook het hoger onderwijs daar de gevolgen van voelen. We zitten in een kenniseconomie en dus spelen de instellingen die kennis creëren, overdragen en verdelen daarin een centrale rol.»

Veto: *Dreigen bepaalde economisch minder ‘interessante’ richtingen niet te verdwijnen of inschrijvingsgelden de pan uit te swingen?*

Oosterlinck: «Neen, op dat vlak verschillen we van de Verenigde Staten. Alle ministers en organisaties van hoger onderwijs in Europa stellen dat onderwijs, naast onder meer volksgezondheid, een zaak moet blijven van de overheid. Die zaken blijven dus buiten het gewone marktgebeuren, maar zij kunnen het economisch proces uiteraard wel ondersteunen.»

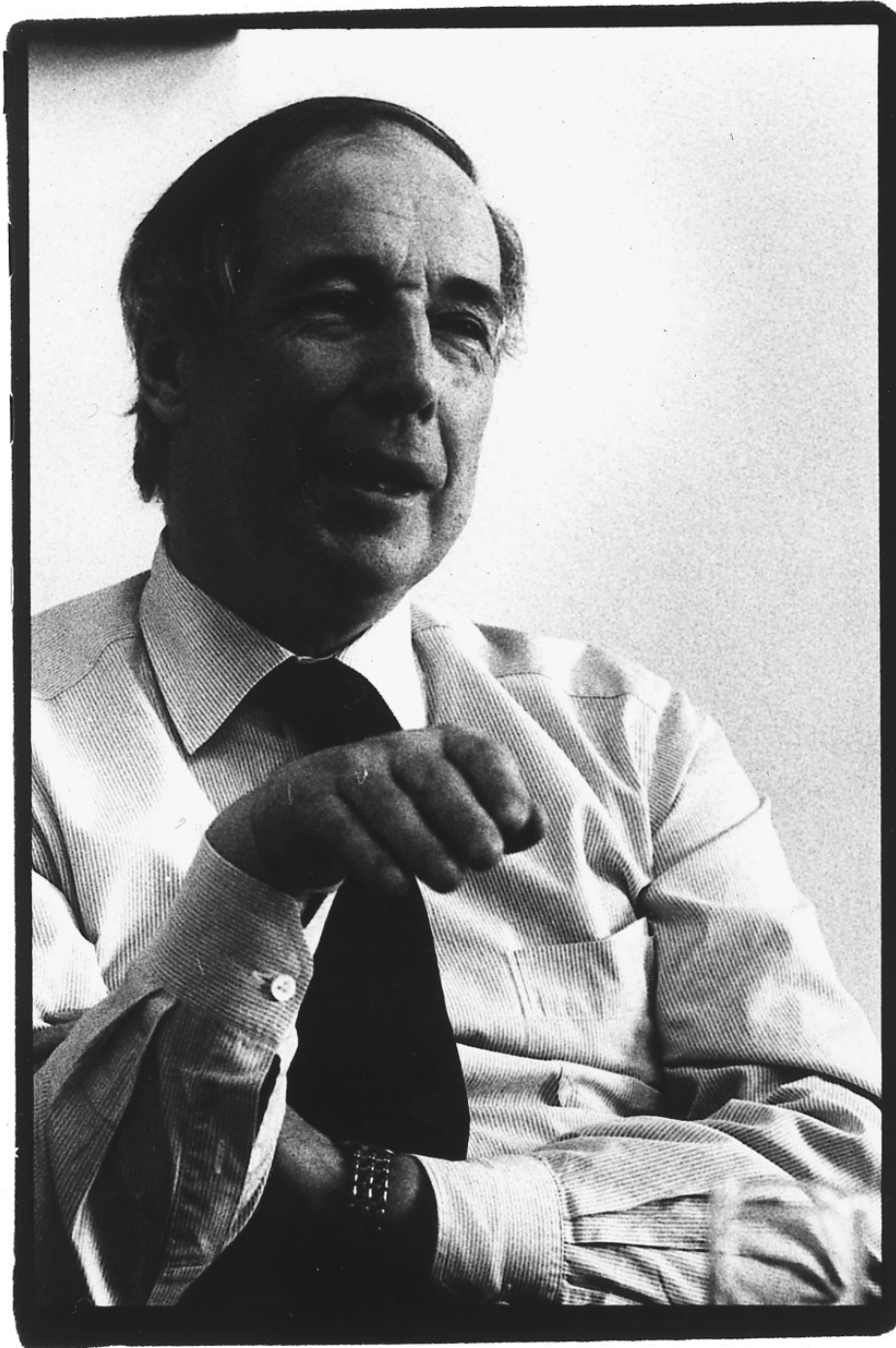
Veto: *Waarom bestaat er bij de nationale staten zo weinig weerstand om onderwijs, dat altijd als een culturele materie is beschouwd, op een Europees nivo te tillen?*

Oosterlinck: «Er is een gemeenschappelijk belang. Vergelijk het met de Europese muntunie, waarbij de euro de drijfkracht is van de economische integratie. De fiscale en sociale systemen passen zich aan om zo een sterkere eenheid te vormen. Zo ook het onderwijs. Wij moeten enerzijds de economisch-maatschappelijke component van de samenleving ondersteunen, maar anderzijds ook aandacht blijven hebben voor de culturele elementen zoals taal.»

Veto: *Dus bachelor-master is zoals de euro voor het onderwijs met een gemeenschappelijke zijde en een nationaal kantje?*

Oosterlinck: «Zo kun je het uitdrukken. Als ik de teksten lees van mensen als Jean Monnet die na de oorlog pleitten voor europeanisering, dan merk ik wel dat we nog niet zo ver zitten. Zo komen regio's meer naar voor, niet alleen in België maar ook bijvoorbeeld in Duitsland. De federale regeringen zullen verdampen, zodat er slechts een regionale regering en een Europese regering overblijft.»

Veto: *Er staat een systeem van akkreditering in de steigers, waarbij een orgaan opleidingen zal*

(foto: Gert Schuyten)

evalueren op hun kwaliteit. Dreigt er zo geen gevaar dat universiteiten worden gerangschikt en dat er elite-universiteiten komen?

Oosterlinck: «Het spreekt voor zich dat als diploma's in Europa dezelfde naam krijgen, dat er ook een manier moet zijn om een minimum aan kwaliteit te bewaren. Aangezien de overheden ons financieren en ons de bevoegdheid geven om onderwijs te verstrekken, is het logisch dat zij de onderwijskwaliteit willen controleren.»

«Het is niet zo dat akkreditering gebruikt zal worden om een strakker toegangsbeleid te voeren, zoals de studenten vrezen. Het gaat om het definiëren van de elementen die een opleiding moet aanbieden. Er zijn uiteraard verschillende soorten opleidingen waarvoor telkens een andere intellectueel profiel vereist is. Ook dat moet je via akkreditering kunnen bepalen.»

Veto: *U bent dus tegen een voorstel om bij wijze van spreken sterren uit te delen aan universiteiten?*

Oosterlinck: «Ik ben niet tegen, maar ook niet voor. Zo'n systeem zal er automatisch komen als de overheid nog te lang wacht om een degelijk akkrediteringssysteem in te voeren. Wij vinden kwaliteitszorg zeer belangrijk en in een concurrentiële omgeving is akkreditering essentieel. Het sterrenstelsel zal ook nooit helemaal verdwijnen, want ook de naam en faam van een universiteit worden steeds meer van betekenis.»

PROVINCIES

Veto: *Is het gezond dat universiteiten meedoen in een concurrentiestrijd?*

Oosterlinck: «In een gesprek dat ik onlangs had met de minister-president heb ik hem

gezegd dat concurrentie een goede zaak kan zijn, zolang zij niet moordend of vernietigend is. Zo blijven de universiteiten hun kwaliteit opdrijven. De overheid moet daar regulerend op toekijken en dat doet zij tenslotte ook via de financiering. Zo vermijden we exkessen zoals in de Verenigde Staten.»

Veto: *Is de concurrentie op dit ogenblik niet bijzonder hard voor de Katholieke Universiteit Brussel (KUB)?*

Oosterlinck: «De KUB heeft een toekomst indien zij zich richt op een bepaalde niche. Hun kleinschaligheid is ook een voordeel omdat ze op die manier beter kunnen zorgen voor hun studenten. Sommige studenten beginnen liever in een kleinere groep, dus er bestaat een markt voor kandidatuurinstellingen zoals de KUB.»

Veto: *Is het instandhouden van de KUB niet economisch onverantwoord?*

Oosterlinck: «Niet als zij zich kan inschalen in een netwerk. Zonder netwerk kan

“Alma moet er wel voor zorgen dat als er een prijsstijging komt, dat er dan iets extra in de plaats komt zoals snellere bediening.”

zij inderdaad niet overleven, omdat zij kritische massa mist voor haar onderzoek. Als de KUB zou samenwerken met een grote broer, kan er op dat vlak geëconomiseerd worden. Ook in de industrie zie je trouwens dat kleine bedrijfjes die zich op een bepaald segment van de markt richten, zich toch aansluiten bij grotere bedrijven.»

Veto: *Over de vorming van de Leuvense associatie is al veel gezegd en geschreven. Studenten van het Limburgs Universitair Centrum (LUC) komen op straat omdat de Katholieke Hogeschool*

Limburg voor de KU Leuven heeft gekozen. Karel De Gucht spreekt over “machtsontplooiing van de katolieke zuil”.

Oosterlinck: «Met één uitspraak van De Gucht in dat interview ben ik het wel eens, namelijk dat we op termijn naar maximaal drie universiteiten moeten gaan. Het onderhouden van zes universiteiten is niet houdbaar in een Europese onderwijsruimte. We moeten ons immers niet laten opsluiten in onze provincies; Vlaanderen is al klein genoeg.»

«Het katolieke netwerk? Tja, we moeten in Vlaanderen eens grondig nadenken waar we naartoe willen met ons hoger onderwijs. Wat wij hebben gedaan, is in het klassieke landschap orde geschapen. De vrije instellingen hebben elkaar daar inderdaad gevonden. Zij staan dicht bij elkaar en hebben een gelijkaardige bedrijfskultuur. Toevallig is dat ook een ‘zuil’, maar dat is niet het voornaamste. Het gaat om een vrije keuze van de instellingen.»

Veto: *Is de KU Leuven organisatorisch klaar om een associatie van vele tienduizenden te ondersteunen?*

Oosterlinck: «Een groot netwerk van gelijkdenkenden zal nog altijd beter werken dan een kleiner netwerk van instellingen met een totaal verschillende bedrijfskultuur. Je moet dat maar eens gaan vragen aan specialisten van fusies. Het zal uiteraard tijd vragen om ons netwerk op te starten en te organiseren. U kent uw rector toch?»

Veto: *Zullen de associaties ook invloed hebben op de sociale voorzieningen?*

Oosterlinck: «We hebben altijd gezegd dat waar men momenteel goed lokaal samenwerkt, er geen reden is om dat nu te gaan opblazen. Overigens hebben we ook reeds aan het LUC te kennen gegeven dat we steeds bereid blijven met hen samen te werken. Zij blijven een goede partner.»

Veto: *Enkel Groep T in Leuven heeft nog niet gekozen voor een associatie. Waarom aarzelen zij?*

Oosterlinck: «Ze zijn nog niet klaar voor associaties. Wat is uiteindelijk de definitie van een associatie? Wij hebben dat met de vrije instellingen goed gedefinieerd; de rest wacht nog op het dekreet. Dat zal immers bepalen wat er allemaal kan. Groep T heeft wel aangeduid dat er reeds zeer vele samenwerkingsverbanden met de KU Leuven bestaan en wij stellen hetzelfde vast. Ik weet niet wat het zal geven, of ze voor ons kiezen, of voor de VUB, of voor een andere universiteit.»

Veto: *Zullen in het associatiebestuur ook studenten zitting hebben?*

Oosterlinck: «Binnenkort gaan we met vertegenwoordigers van de studenten en van de vakbonden rond de tafel zitten om hierover te spreken. De vertegenwoordiging in de instellingen zal dus worden doorgetrokken tot het hoger nivo.»

Veto: *In het dekreet wordt de afschaffing van het toelatingsexamen burgerlijk ingenieur voorgesteld. Vroeger heeft u in Veto dat examen “voorbijgestreefd” genoemd, maar nu bent u opnieuw voorstander. Waarom?*

Oosterlinck: «Ten eerste, het toelatingsexamen is nog niet afgeschaft. Als het dekreet nog niet is goedgekeurd, zullen de nieuwe studenten dit volgend academiejaar nog moeten afleggen. Ten tweede sta ik open voor discussie, maar

weet dat de universiteiten van Leuven, Brussel en Gent voor het behoud van de toelatingsproef zijn.»

Veto: *De dekanen van de fakulteiten toegepaste wetenschappen stuurden samen met de beroepsvereniging van de burgerlijk ingenieurs een persmededeling de wereld in. Is zo'n verstrengeling van belangen wel gezond?*

Oosterlinck: «Als het departement politieke wetenschappen naar buiten komt met hun standpunten, mogen de burgerlijk ingenieurs dat toch ook? (lacht) De fakul-

teiten waar men mensen opleidt tot een specifiek beroep, zitten zowiezo regelmatig samen met de beroepsvereniging om opleidingen te hervormen. Het is normaal dat ze ook over andere zaken overleggen, zonder dat de universiteit altijd de andere moet achterna hollen.»

Veto: *Wat zijn nog de actuele argumenten voor het behoud van de proef?*

Oosterlinck: «Het geeft een indicatie of iemand al dan niet voldoende is voorbereid.

“Waarom komt er geen oriënteringsproef? Omdat sommige politici weten dat dan de verschillen tussen de onderwijsnetten aan de oppervlakte komen.”

Voor een aantal lessen is het ook handig een zekere norm te hebben waardoor men weet hoe ver de studenten staan in hun wiskundige kennis. Het is een soort van preselektie zodat sommige studenten geen tijd hoeven te verliezen.»

Veto: *Wat maakt de burgies dan tot zo'n bijzondere mensen dat zij een toelatingsproef verdienen en andere richtingen niet?*

Oosterlinck: «Dat is de eeuwige discussie. Als het van mij afhangt, krijgt iedereen een toelatingsexamen. Ik pleit al lang voor een verplichte, maar niet-bindende toelatingstest. Eigenlijk zou die wel bindend moeten zijn — wat in het buitenland als een logische zaak zou aanzien worden — maar als de democratie bepaalt dat iedereen moet kunnen starten, dan moet het zo maar.»

Veto: *Men spreekt al jaren over zo'n oriënterende proef. Wanneer komt die er dan?*

Oosterlinck: «De wil om er werk van te maken ontbreekt. De onderliggende reden is dat een aantal politici weten dat met zo'n proef de verschillen tussen de onderwijsnetten duidelijker aan de oppervlakte zouden komen. Het verschil in kwaliteit tussen het officieel en het vrij onderwijs zou zo worden aangetoond. Ik geloof dat een proef net een aantal vooroordelen zou kunnen doen verdwijnen.»

Veto: *De beloofde rationalisering van het opleidingsaanbod in Vlaanderen komt er maar niet. Wordt hier wel nog werk van gemaakt?*

Oosterlinck: «We zitten met twee andere grote organisatorisch hervormingen, bachelor-master en de associaties, dus laten we daar eerst mee beginnen. Binnen de associatie werken we trouwens ook al aan optimalisatie van het aanbod. Het is het verhaal van de paard en de kar. Je kunt het paard misschien nog wel achter de kar plaatsen, maar niet loodrecht met de kar. Dan geraak je niet vooruit.»

BRAND

Veto: *Terbank wordt verkocht aan Imec.*

Oosterlinck: «Let op, de definitieve beslissing om te verkopen is nog niet genomen in de Raad van Beheer. Imec is vragende partij; wij zijn aanbieder. Op dit ogenblik wordt er nog onderhandeld over prijs en dies meer. En aangezien het terrein voor Imec een grote waarde heeft, zal het bedrag wellicht ook iets boven de normale marktprijs moeten liggen. Dat geeft ons ook de gelegenheid om meer zaken met de opbrengst te bekostigen.»

Veto: *Ook een stukje van Camilo Torres gaat dicht volgend jaar. Hoe gaat u dat akuut kotentekort oplossen?*

Oosterlinck: «In de voorstellen die besproken werden in de Raad van Beheer was er altijd sprake van dat Terbank nog een jaar zou mogen gebruikt worden terwijl de nieuwe residentieblokken worden gebouwd. Als Imec nu sneller tot aankoop wil overgaan, levert dit inderdaad moeilijkheden op. We moeten ervoor zorgen dat er zo weinig mogelijk studentenwoningen uit de markt gehaald worden.»

Veto: *Wat is er aan van het gerucht dat Imec zou gedreigd hebben uit Leuven te verhuizen indien ze het terrein niet in handen kreeg?*

Oosterlinck: «Dat is een fabeltje, denk ik, maar het is uiteraard mogelijk dat zo'n argument wordt gebruikt tijdens onder-

handelingen. Het voordeel is dat de afdelingen van Imec gekoncentreerd goed kunnen samenwerken en daarom is het terrein van Terbank ook zo interessant voor hen. Het zomaar afblokken van de groei van Imec zou onverstandig zijn, dus als we nu een interessant bedrag uit de brand kunnen slepen, geeft dit ons kansen om nieuwe en moderne koten te bouwen.»

Veto: *Zal het tijdelijke tekort niet tot een stijging van de huurprijs leiden? De achthonderd*

nieuwe kamers zouden pas over een termijn van vijf jaar beschikbaar zijn.

Oosterlinck: «Het klopt dat een klein tekort snel tot een forse stijging van de huurprijs kan leiden en dat die prijs dan zeer langzaam of zelfs niet opnieuw daalt. Dat moeten we vermijden. Ook met het stadsbestuur wordt er onderhandeld.»

«Er zouden zeker wat privekamers bij mogen komen, ook in de duurdere klasse, want dan daalt de prijs ook. Nu voorziet de KU Leuven enkel voor koten in het kader van de sociale voorzieningen, maar we zouden misschien een dubbele politiek moeten voeren door ook iets duurdere kamers bij te creëren. Zo ontspannen we de markt wat iedereen voordeel oplevert.»

Veto: *Is dat mogelijk met een kamerstop? Moet men al naar Kessel-Lo uitwijken om daar een studentenwijk uit te bouwen, zoals algemeen beheerder Vic Goedseels voorstelt?*

Oosterlinck: «Dat lijkt me niet zo'n goed idee. Het stadsbestuur heeft er geen problemen mee dat er in bepaalde delen van de stad met een grote dichtheid van studentenactiviteiten meer koten zouden komen. Ze willen enkel vermijden dat studenten andere segmenten van de bevolking uit de stad jagen. Ik geloof daarentegen niet in *gettovorming*.»

Veto: *Na de paasvakantie betalen we gemiddeld twaalf cent meer voor een maaltijd in Alma. Is het verstandig een begrotingsput te delven met de hoogste prijsstijging in jaren?*

Oosterlinck: «Ze hadden ook kunnen denken aan besparingen. Het verkopen van maaltijden is echt wel een economisch gegeven waar de markt een grote rol speelt. Alma zit niet op een geïsoleerde campus waar zij de enige aanbieder is. Wellicht is het zo dat studenten voelen dat er ook in de rest van de stad goedkoop kan gegeten worden. Is dat een korrekt aanvoelen?»

Veto: *Studenten betalen graag iets meer voor kwaliteit en dienstverlening die Alma de afgelopen jaren niet altijd heeft geleverd.*

Oosterlinck: «Het is uiteraard een economische wet dat een prijsstijging niet automatisch zal leiden tot een hogere omzet. Dat geldt ook voor Alma. De andere manier om het tekort bij te passen zouden besparingen zijn. Als ik hoor dat men het ene jaar een groot overschot heeft en nu weer een tekort, stel ik me daar wel vragen bij.»

«De universiteit betaalt jaarlijks een belangrijke toelage aan Alma en daarvoor verwacht ik wel een goede service. Misschien moeten ze hun maaltijden maar eens herbedenken. Hier in Leuven kun je tenslotte elders aan een gelijkaardige prijs heel wat ongezonder eten — ik eet ook al eens graag een friet. Hoeveel is de prijs van een maaltijd in Alma tegenwoordig, honderdvijftig frank?»

Veto: *Dat is voor de duurste maaltijd. De goedkoopste is iets meer dan twee euro.*

Oosterlinck: «Voor twee euro eet je ook alleen maar friet. Wat Alma aanbiedt, is dus nog altijd een heel goedkope maaltijd. Alma moet er wel voor zorgen dat als er een prijsstijging komt, dat er dan iets extra in de plaats komt zoals snellere bediening.»

MATERIE

Veto: *In de Raad van Beheer van Leuca, die verantwoordelijk is voor de Alma-restaurants, hebben de studenten vorig jaar nog de belofte*

gekregen dat er dit jaar geen prijsstijging zou komen. Wat is dan nog het nut van medebeheer als afspraken worden verbroken?

Oosterlinck: *(verbaasd)* «Is dat zo genotuleerd? Ik kan enkel maar vaststellen dat er een vreemde financiële situatie bij Alma is gegroeid. De overgang van een overschot naar een tekort zou kunnen te maken hebben met lijken die uit de kast — of moet ik zeggen, uit de diepvriezer — vallen. Ik zal in ieder geval de mensen die zich hiermee bezig houden, interpellieren.»

Veto: *De eerste algemene semestereksamens zijn achter de rug. Wat is uw evaluatie?*

Oosterlinck: «Redelijk goed. Over de invoering is veel te doen geweest en misschien was het inderdaad beter om ze sekventieel in te voeren, dus jaar na jaar. De overgangperiode zou echter onoverkomelijke praktische problemen hebben gegeven, waardoor de *big bang*-oplossing te verkiezen was. Ik kan begrijpen dat dit vooral bij de laatstejaarsstudenten wat wrevel heeft opgeroepen. Studenten zullen zich snel aanpassen.»

Veto: *Had een jaar uitstel een aantal problemen die zijn gerezen niet kunnen vermijden?*

Oosterlinck: «Kijk, ik ben een *processingenieur* die hier met levende materie werkt. Er zijn altijd problemen en kinderziekten, hoe goed iemand zich ook voorbe-

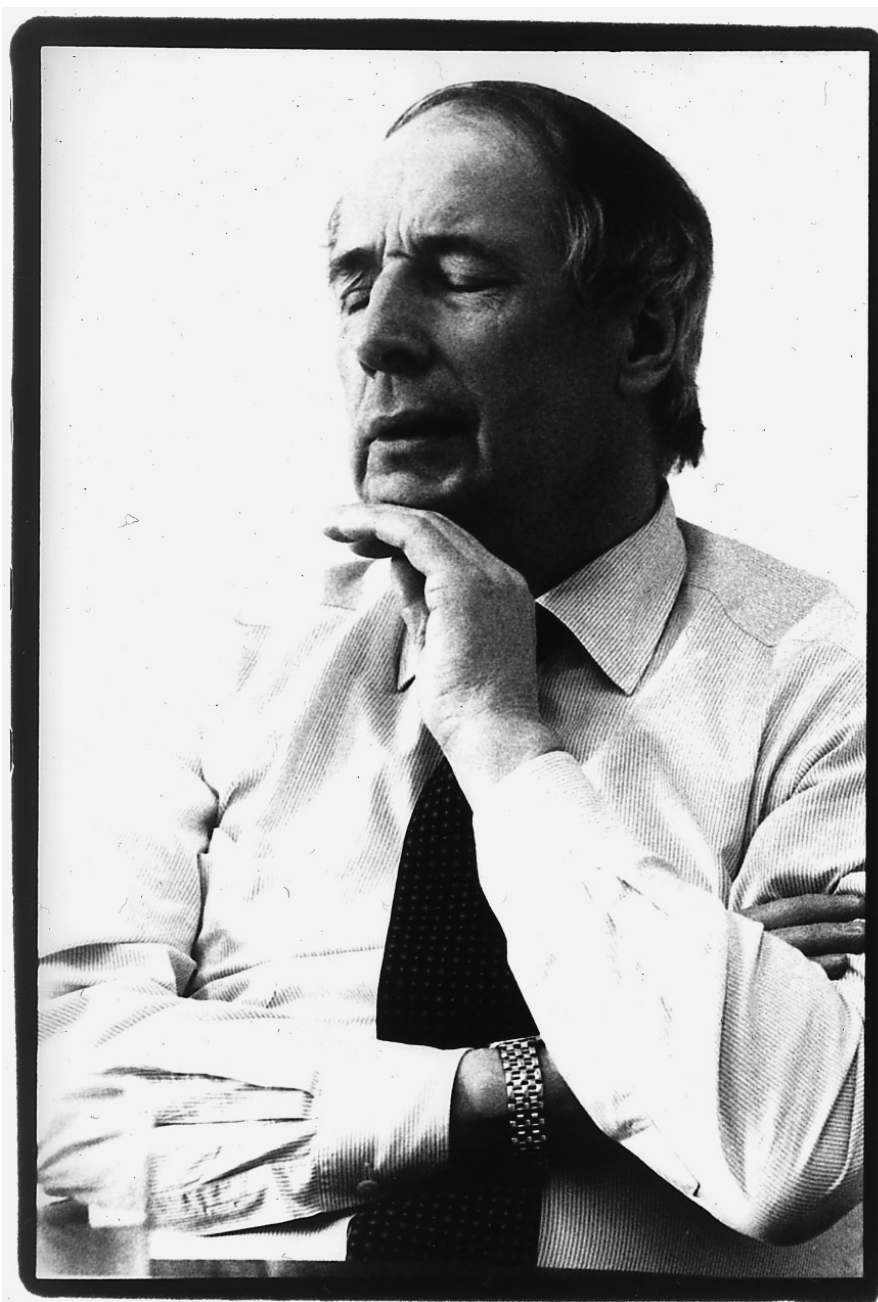
stratie is daarbij onvermijdbaar, maar het verzamelen van gegevens is echt wel nuttig om onze kwaliteit te verhogen.»

Veto: *Een andere commentaar is dat de leden van de academische gemeenschap zich door de logge structuur van de universiteit niet langer betrokken voelen. Dringt een hervorming zich op?*

Oosterlinck: «Daar zijn we mee bezig en er komt nog een plan. Net zoals een paar geleden zal ik trouwens opnieuw de ronde doen van alle departementen aan deze universiteit, ook de vice-rectoren leveren een inspanning om de verzuchtingen te noteren. Wij willen de betrokkenheid verhogen, maar ik stel soms vast dat dit aan de andere zijde niet zo goed overkomt of dat het daar geen prioriteit is. Zo hebben we een debat georganiseerd over de evaluatie van het academisch personeel; slechts dertig mensen daagden op. Ik weet slechts één zaak: als er echt iets mis loopt, dan staan ze hier.»

Veto: *Het patroonsfeest, vreemde feestjes in De Valk, graffiti. Ekstreem-rechts laat van zich horen de laatste weken. Hoe reageert de KU Leuven?*

Oosterlinck: «Het schijnt dat een aantal verenigingen het vendelzwaaien opnieuw hebben ontdekt, maar daarom zijn ze nog niet rechts. Toch is de opstoot de laatste twee maanden een vreemde evolutie en daarom

(foto: Gert Schuyten)

reidt: veronderstellingen die niet kloppen, zaken die worden vergeten. Ik vind het opvallend dat we voor de semestereksamens de kritiek kregen te snel te gaan, maar dat een aantal professoren voor de invoering van bachelor-master — wat we wel heel grondig doen en onze tijd voor nemen — beginnen te klagen.»

Veto: *Er is vooral kritiek gerezen op de overvloed aan formulieren die het academisch personeel moet invullen. Wordt de KU Leuven geen burokratie?*

Oosterlinck: «Men beseft onvoldoende dat bachelor-master echt wel een belangrijke verandering betekent, en daarom moeten ook de klassieke opleidingen opnieuw nadenken over hun curricula en die afdoende motiveren. Er moeten immers veel punten worden uitgeklaard — bijvoorbeeld kiezen voor een algemene bachelor of niet — en ook op het hoogste nivo proberen we daarover te spreken. De admini-

ben ik van plan dit verder te onderzoeken. Is dit immers het begin van een nieuwe breuk of slechts een tijdelijk fenomeen?»

Veto: *Heeft de KU Leuven als organisatie dan geen maatschappelijke verantwoordelijkheid om hier een antwoord op te bieden?*

Oosterlinck: «Ik ga vragen aan het Overlegcentrum Christelijke Ethiek om hier wat meer aandacht aan te besteden. Ik stel me soms de vraag: is nu echt de maatschappij aan het verrechtzen of zijn het slechts de rechtse partijen die succes hebben? Ik geloof in het tweede omdat het zou kunnen dat de mensen een beetje zijn uitgekeken op traditionele partijen.»

«Men zegt soms dat ik een manager ben, maar democratie is ook heel belangrijk. Een organisatie kan misschien ook efficiënt werken zonder democratie, maar ik verkies toch die beginselen bewaard te zien.»

Kristof D'Exelle
Thomas Leys

Bij Katho kom je van de grond... in een luchtballon

Skuft e kjer allemoale deure noa vanachtern!" Het aksent van de vrouwelijke buschauffeur verradt het al: we zijn hier in de stad van Broeltorens en Bockorpils: Kortrijk. Op een boogscheut van de Kulak ligt een van de kampussen van de Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen, kortweg Katho.

De Katho is — zoals de meeste hogescholen — het resultaat van verschillende instellingen. Dat heeft als gevolg dat de Katho nu zeven departementen telt, die verspreid zijn over vier vestigingsplaatsen: op de Kortrijkse campus zijn er vier departementen, in Roeselare, Tielt en Torhout telkens één. Zo'n vijfduizend studenten volgen er een opleiding van één cyclus. Op de Studentendienst van de Katho worden we opgewacht door Hans Dhondt, koördinator van de sociale voorzieningen van de hogeschool en daarnaast ook verantwoordelijke voor de studentenparticipatie aan de Katho.

KLEINSCHALIG

"De aantrekkingskracht van onze hogeschool ligt misschien wel in de kleinschaligheid van sommige departementen. In die kleinere opleidingen heerst nog een beetje de sfeer van de middelbare school, wat de overstap naar het hoger onderwijs vergemakkelijkt. Ook het internationale aspect is een van de troeven van de Katho. Iedere Katho-student zou doorheen zijn opleiding minstens één internationale ervaring meemaken: een verblijf in het buitenland, buitenlandse lesgevers, ..."

Het leeuwendeel van de Katho-studenten komt uit West-Vlaanderen zelf. "De aantrekkingskracht van Kortrijk als studentenstad is niet zo groot. Dat resulteert in een negatief saldo: er trekken meer studenten van West-Vlaanderen naar Gent dan in de omgekeerde richting het geval is." De meeste opleidingen die de Katho aanbiedt, worden ook aan veel andere hogescholen ingericht, alleen de opleiding tot 'assistent in de psychologie' is vrij zeldzaam.

De Katho heeft overigens een vrij originele manier om aan haar naambekendheid te werken: de hogeschool beschikt namelijk over een eigen luchtballon. "Er zijn misschien wel betere manieren om studenten aan te trekken, maar nu kunnen we tenminste zeggen dat je bij Katho van de grond komt," grapt Hans. "De studenten zelf hebben nochtans niet echt een Katho-gevoel; meestal vinden ze hun eigen departement belangrijker dan de overkoepelende hogeschool."

ENGAGEREN

Wat de studentenparticipatie betreft, zijn de structuren aan de Katho dezelfde als die aan de meeste hogescholen. In de departementale studentenraden (dsr's) zetelen verkozen studentenvertegenwoordigers. Vanuit de dsr's worden dan studenten afgevaardigd naar de algemene studentenraad. Ook hier blijkt het echter moeilijk om studenten te vinden die zich willen engageren. "Alleen voor de sociale voorzieningen (sovo's) valt het wel mee. Die zaken zijn ook veel zichtbaarder, het gaat hier bijvoorbeeld om de terugbetaling van maaltijden in het studentenrestaurant. Binnen de sovo's kunnen studenten ook een grotere invloed uitoefenen op de gang van zaken. Misschien wortelt die beperkte interesse van de studenten wel in het feit dat ze vinden dat ze het eigenlijk al heel goed hebben."

Voor de communicatie met de andere studenten is er niet echt een officieel orgaan. Hier en daar wordt er wel eens een infoblaadje verspreid, maar dat hangt grotendeels af van de goodwill bij de studen-

ten. "In sommige departementen doen de studentenvertegenwoordigers echt hun best. Zo heeft men op een bepaald departement een heus 'studentensekretariaat' in het leven geroepen, waar iedereen terecht kan met zijn of haar klachten. Op andere departementen loopt de studentenparticipatie dan weer veel stroever en lijken de vertegenwoordigers vooral hun eigen mening te verkondigen. Daar stelt zich natuurlijk de vraag van de representativiteit."

Ook de verspreiding op vier kampussen draagt niet bij tot een goede werking: "Omdat de studenten zo verspreid zitten, is het vaak heel moeilijk om een vergadering te beleggen. Het mag niet te vroeg zijn, want dan hebben de studenten nog les, maar dan ook weer niet te laat, want iede-

reen moet nog thuis kunnen geraken." Het grootste probleem is volgens Hans echter de continuïteit: "De opleidingen duren slechts drie jaar, en bovendien staat het laatste jaar vaak helemaal in het kader van de stage. Dat betekent dat we eigenlijk ieder jaar helemaal opnieuw moeten beginnen."

Aangezien de Kulak op wandelafstand van de Kortrijkse campus ligt, is het evident dat er op bepaalde vlakken wordt samengewerkt. Het Impulscentrum voor Onderwijsinnovatie is zo'n voorbeeld. Ook wat huisvesting betreft zijn er initiatieven. Op een website (www.kotwest.be) worden alle beschikbare kamers gecentraliseerd. Voor dit gezamenlijk kamerbestand wordt ook samengewerkt met de autonome hogeschool van West-Vlaanderen. "Een kot is

De Leuvense associatie

Om tot een transparant Vlaams onderwijs in een Europese context te komen, wordt het Vlaamse versnipperde hoger onderwijs beter op elkaar afgestemd. Daarom spoorde de Vlaamse regering de universiteiten en hogescholen aan om nauwer samen te werken in het kader van een associatie.

De centra van deze associaties zijn de Vlaamse universiteiten. De KU Leuven slaagde erin om de meeste hogescholen aan zich te binden. In pure Lodewijk XIV-stijl wist rector Oosterlinck de katholieke hogescholen van West-Vlaanderen tot Limburg te verleiden.

Reden genoeg voor Veto om eens op bezoek te gaan bij de studentenkoepels van deze hogescholen, de sfeer aldaar op te snuiven en ervaringen uit te wisselen. Vorige week zaten onze reporters nog in Hasselt, deze week is Kortrijk aan de beurt.

een kot, of je nu katholiek bent of niet," stelt Hans lakoniek. Ook kunnen de Katho-studenten — door de aanwezigheid van de Kulak — profiteren van gratis buspasjes.

Hans ligt niet echter wakker van de associatie met de KU Leuven. "Volgens mij zal dat niet zo veel veranderen. Sociale voorzieningen horen ook helemaal niet thuis binnen een dergelijke associatie; die moeten regionaal georganiseerd worden. Bij de keuze voor Leuven heeft de 'K' wellicht de doorslag gegeven, niet verwonderlijk als je onze West-Vlaamse kontreien een beetje kent. De nabijheid van de Kulak heeft veel minder een rol gespeeld. Naar onze normen is dat ook niet meer dan een klein departement."

Tijl Vereenooghe

foto: Tijl Vereenooghe

<http://www.katho.be>

VVS-kongres in Leuven

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) hield dit weekend haar jaarlijks kongres in Leuven. De thema's onderwijs, studiefinanciering en studentenparticipatie stonden op de agenda. Via werkgroepen en een plenaire sessie bepaalden de representatieve studentenkoepels van Vlaanderen hun standpunt. De Lokodelegatie, die normaal uit twintig personen mag bestaan, was opvallend dun bevolkt. Dit stak enigszins af tegen de bij wijlen inhoudelijk sterke tussenkomsten van de collega's uit Gent en Brussel. De konklusies van het kongres zullen richting geven aan de vertegenwoordigers van VVS indien zij moeten onderhandelen over concrete dossiers.

Uiteraard vormde bachelor-master een belangrijk topic op het kongres. Een nieuw structuurdecreet over het hoger onderwijs hervormt de wijze waarop opleidingen worden aangeboden in Vlaanderen. Aangezien het decreet nog steeds in een ontwerpfase zit kan VVS voorlopig enkel via deelname aan de Vlaamse Bologna-werkgroep, onder leiding van Dirk Van Damme, druk uitoefenen. Regelmatig komt VVS ook met eigen tekstvoorstellen die de studentengevoeligheden

uitdrukken. Op het kongres besteedde men vooral aandacht aan de inhoud van de verschillende diploma's en de manier waarop deze op elkaar kunnen aansluiten. Ook ging men na hoe een aantal Europese tendenzen invloed uitoefenen op het Vlaamse hoger onderwijs.

VVS voert de democratisering van het onderwijs hoog in het vaandel, en houdt er dus ook uitgesproken standpunten op na over studiefinanciering. Iedere jongere heeft immers een basisrecht om te studeren. Studiefinanciering is echter niet alleen sociale financiering, maar kan ook gebruikt worden als een instrument om de onafhankelijkheid van de studenten tegenover de ouders te vergroten. Daarenboven vindt VVS dat studeren niet langer een individuele, economische uitgave is maar ook een maatschappelijke investering. Daarom ontwikkelden de Vlaamse studenten een visie over het studielooft als alternatief of aanvulling op studiebeurzen en studieleningen die elk hun voor- en nadelen hebben. De mobiliteit binnen Europa en het levenslang leren zijn hierbij problemen die in het Bolognatijdperk extra uitdagingen zullen vormen, aangezien uit studies blijkt

dat deze zaken voorlopig enkel voor de hoogste inkomensklassen zijn weggelegd. Op het kongres werd echter duidelijk dat studiefinanciering een zeer kostelijke en complexe zaak is en dat realisatie van voorstellen een project van lange termijn zal worden.

Tot slot bepaalde het kongres een standpunt over studentenparticipatie. Hierbij lag de nadruk niet zozeer op de inspraak in de eigen onderwijsinstelling, maar wel op rol van studenten in steden en in de maatschappij in het algemeen. De verhoging of invoering van een kotbelasting in Leuven en Gent dit jaar toont immers aan dat sommige stadsbesturen niet altijd oog hebben voor deze belangrijke groep inwoners. Daarom houdt VVS een pleidooi voor fakultatief studentenstemrecht en een degelijk studentenbeleid, gekoppeld aan overleg. Daarnaast bevestigde VVS dat zij als organisatie een bijzondere aandacht besteedt aan de bevordering van de democratie en dus niet samenwerkt met ondemokratische verenigingen en ook standpunten inneemt die verder reiken dan studentenproblemen.

(tl)

't Is gratis, gezond en snel klaar!

Presessen zijn vaak drukbezette personen en moeilijk te strikken voor een interview. Vooral in deze post-eksamenperiode zijn ze weer volop bezig met het organiseren van allerhande kringactiviteiten. Toch vond Veto weer twee presessen bereid om te discussiëren over enkele dilemma's.

Kateljne Demyttenaere en Pascal Molenberghs zijn respectievelijk preses van de Leuvense Logopedische Kring (LLK) en kringkoördinator van de Psychologische Kring. Ze kennen elkaar blijkbaar al goed, zo ondervinden we tijdens het gesprek. Pascal had voor ons zijn avondmaal uitgesteld en kwam met een pizza het redaktielokaal binnen. Na de obligate *foto-shoot* namen we plaats in de zeteltjes waar een spontaan gesprek ontstond.

Even een korte introductie. Pascal zit in zijn voorlaatste jaar, wat eigenlijk zijn laatste jaar is om echt studentikoos bezig te zijn. "Volgend academiejahr hebben we een volledig stagejaar. Dat betekent iedere dag om zeven uur opstaan en van acht tot zes uur werken. Echt student zijn is er dan niet meer bij. Voor mijn specialisatie koos ik theoretische psychologie, dus gericht op wetenschappelijk onderzoek. Dit wil ik wel verder doen, eventueel doctoreren aan de KU Leuven, een andere unief of eventueel als *free-lance* onderzoeker."

Ook Katelijne doet haar voorlaatste jaar. "Eerst ben ik begonnen met een jaartje bio-ingenieur, omdat ik wetenschappen wel graag deed, maar dat labowerk was echt niks voor mij. Toen ben ik met logopedie begonnen en ben heel tevreden over die keuze. Ik zou graag in het onderwijs staan, met dove of gehandicapte kindjes werken zou ik ontzettend boeiend vinden."

ALMA OF FRIETKOT?

Niet Pascal, die nog maar net zijn 'Quattro Stagione' binnenwerkte, maar Katelijne begint. "Moest 'pizzeria' ertussen staan, koos ik onmiddellijk dat." Pascal vindt de Alma wel eens goed om te gaan eten, maar geen drie keer per week. Waar of wat eet hij dan wel regelmatig? "Pizza of pasta lust ik wel graag. Ofwel eten dat ik van thuis meekrijg. 't Is gratis, gezond en snel klaar; gewoon even in de mikrogolf stoppen. Dat vind ik eigenlijk de ideale methode."

Kateljne gaat wel eens naar de universiteitsrestaurants, vaak met haar klasgenoten. Meestal hebben ze maar een korte middag-pauze en broodjes steken ook maar tegen na een tijd. "Naar een frietkot gaan, doe ik niet zo vaak meer. In de Alma staan er toch ook vaak frieten op het menu. Ik ga enkel frieten eten voor een kantus of een fuif." Pascal geeft haar hierin volledig gelijk. Onze presessen kennen dus ook het principe van een goede *fond* leggen alvorens op stap te gaan.

Met de kleine prijsopslag in de Alma's kan Pascal wel leven. "We moeten wel een beetje realistisch blijven. Ik weet dat het de bedoeling is om goedkope maaltijden te voorzien, maar ik denk dat de meeste studenten er niet wakker van liggen als de prijs enkele centen opslaat. De studentenbeweging mag er gerust tegen demonstreren, maar een massale betoging à la semeks zou ik overdreven vinden. Met een ludieke actie wil ik echter wel altijd meedoen."

De LLK-preses gaat verder: "Terecht dat er bij een grote prijsverhoging protest komt. Het is goed dat de Sociale Raad er is om tegen dit soort zaken te protesteren, anders doen 'ze' toch maar altijd hun zin." Pascal zit opnieuw op dezelfde golflengte: "Akties zijn nodig, het is de bestaansreden van Sora. Soms wordt er wel overdreven. Wanneer er natuurlijk te weinig inkomsten zijn bij Alma - en de student er de dupe van wordt - moet er natuurlijk wel iets worden ondernomen." "Puur objectief gezien overdrijft Sora, maar misschien is dat de bedoeling." besluit Kate-

(foto Gert Schuyten)

lijne. "Als je veel vraagt, krijg je weinig. En als je weinig vraagt, krijg je nog minder."

SPREKEN OF LUISTEREN?

Pascal kiest voor luisteren. "In psychologie bijvoorbeeld moeten we echt wel vijftien procent luisteren." Katelijne relateert en zegt dat het afhankelijk is van de situatie: "In het onderwijs moet iemand goed kunnen spreken, anders hebben de kinderen niet veel aan de uitleg. Maar als 'mens' moet je vooral goed kunnen luisteren. Je kan even goed raad geven door de mensen zelf te laten vertellen en luisteren."

Sommige studierichtingen zoals psychologie of logopedie worden vaak aanzien als 'zachte richtingen'. Katelijne geeft dit toe en

allerlei problemen. Sommige studenten moeten dan echt afhaken en kiezen voor arbeidspsychologie om zelf geen therapie te hoeven geven. Als we op zo'n weekend onze hele persoonlijkheid in vraag stellen en er zonder kleerscheuren doorkomen, hebben we wel een sterkere persoonlijkheid."

Kateljne heeft ook al last van beroeps-misvorming. "Soms ben ik tegen iemand aan het praten en let ik niet meer op wát die zegt, maar ben ik meer bezig met zijn uitspraak, aksent of aan het gissen uit welke streek hij of zij afkomstig is. Nadat we vorig jaar de definitie van stotteren hadden bestudeerd, begon ik plots te vermoeden dat een vriend die ik al jaren kende, vroeger ook stotterde. En het klopt! Dan is zoiets wel leuk om te ontdekken."

"Ik studeer psychologie, maar ik ga u niet onderzoeken."

vertelt dat er maar één enkele jongen in hun klas zit. De zorgsector telt in het algemeen vaak meer vrouwen dan mannen. "Ik denk dat mannen te weinig geduld hebben om een gans jaar met een kind bezig te zijn enkel om de 'r' juist te laten uitspreken. Dit is niet enkel een gevolg van het klassieke man-vrouw-rollenpatroon, maar een tipische eigenschap van het vrouwelijke karakter." Pascal haalt nog even aan dat er ook tipische mannenrichtingen bestaan zoals burgerlijk ingenieur, daar schrikt wiskunde de meisjes blijkbaar af.

THEORIE OF PRAKTIJK?

We willen eigenlijk ook wel eens weten of onze presessen de aangeleerde specifieke vaardigheden uit de psychologie of de logopedie ook op zichzelf toepassen. Pascal: "Al vanaf de eerste kandidatuur en zelfs al op de infodagen stelt men duidelijk dat we geen psychologie mogen studeren om onszelf te helpen. In de praktijk blijkt dat sommige studenten dit juist wel doen. Later, als we eenmaal als psycholoog therapie geven, moeten we heel sterk in onze schoenen staan. Vaak zie je dat sommige mensen er tijdens de studies of in de praktijk toch onder door gaan. In de licenties bijvoorbeeld zien we dat bijvoorbeeld tijdens het 'therapieweekend', waar mensen met elkaar moeten praten over

"Mensen kruipen soms in hun schelp als ze merken dat ze met een toekomstig psycholoog praten. Waarschijnlijk denken ze dat we hen helemaal doorzien en weten hoe zij *in een zitten*. Dat is toch wel overdreven. Natuurlijk observeren wij wel meer dan anderen en zien we gedragingen uit de cursus terug in het dagelijkse leven. Ook op familiefeesten wordt ik hierop dikwijls aangesproken. Zelfs al vertel ik dat ik theoretische psychologie studeer - dus enkel voor onderzoek - denken velen nog dat ik later mensen voor me in een zeteltje zal helpen. Sommige psychologiestudenten zeggen soms zelf: 'ik studeer psychologie, maar ik ga u niet onderzoeken hoor!' Katelijne voegt nog toe dat ook zij vaak veel vragen krijgt over peuters, of hun spreken wel normaal is, terwijl ze daar in de kandidaturen nog niets over geleerd hebben."

AFRIKA OF AZIË?

Stel: Veto schenkt twee reistickets weg, en ze moeten een keuze maken. Wat wordt het? "Ik ben nog nooit echt buiten Europa op reis geweest," zegt de *first lady* van LLK, "maar Afrika spreekt me wel heel erg aan. Ik heb heel veel reisplannen voor de toekomst, maar tot nu toe nog geen enkele voorkeur. Ik wil veel kulturen gaan ontdekken. Ook een paar jaar in het buitenland werken zie ik

ook wel zitten, nu ik nog jong ben. Daarna wil ik hier een gezinnetje stichten."

"Ik ben al eens naar Egypte geweest; het mooiste land op gebied van cultuur," zegt Pascal. "Ik was compleet onder de indruk. Maar Egypte is slechts een deel van Afrika, midden-Afrika is totaal anders, er is zo veel verscheidenheid. Als ik nu moest kiezen om op reis te vertrekken, kies ik voor Azië."

Kateljne meent dat Afrika een grotere verscheidenheid biedt dan Azië, maar daar is Pascal het niet mee eens. Hij wordt geboeid door de verschillen tussen moslims, hindoes, boeddhisten en kommunisten. "Australië zou ik ook wel willen zien. Ik ben gefascineerd door kangoeroes. Hier zitten die in een kooi, maar ginder lopen ze vrij rond zoals konijnen hier doen."

CARTE BLANCHE

Als afsluiter mogen de twee presessen elkaar een dilemma voorleggen. 'Pavlov of Doc's bar' is de vraag voor Katelijne. "Ik ga niet naar een kafee voor de muren, maar voor de mensen. Ik woon dicht bij de Pavlov en *spring* daar soms binnen. De fakbars in de Tiensestraat lijken wel sterk op elkaar. Ik kom ook regelmatig in de Gnorgl omdat ik daar veel mensen ken. Ik vind het handig dat wij zelf geen fakbar hebben, zo komen we overal. Wij spreken wekelijks af welke fakbar we zullen bezoeken. Met onze honderd vijftwintig vrouwelijke studenten kunnen we geen fak openhouden en vullen."

Een dilemma voor Pascal verzinnen gaat haar iets moeilijker af. "Heb je zelf geen dilemma dat je aan jezelf zou willen stellen? Je kent jezelf toch zo goed als psycholoog," zo probeert ze eronder uit te komen. Na lang zoeken krijgt ze plots een *goddelijke inval*: kringkoördinator of preses? Pascal kiest resoluut voor zijn eigen titel. "Net als Politika hebben we een kringkoördinator in plaats van een preses. Wij spreken over een 'kriko' of 'krika' - in het geval van een meisje - en een 'ko-kriko'. Achter die naamgeving zit een ganse filosofie. Binnen onze kring hechten we niet zo veel belang aan lintjes en titels. Het bestuur van de kring moet dicht bij haar leden staan." Katelijne houdt toch vast aan het begrip 'preses'. "Al die vreemde termen, je kan er dan beter direkt 'Crocky' van maken!" (*hilariteit*)

David Adriaen
Kris Malefason

Het hiv- & aids-alfabet van Veto

A

Aids: Het 'Acquired Immunodeficiency Syndrome' of het verworven immunodeficiëntiesyndroom treedt op als gevolg van het hiv-virus. Een hiv-besmetting verloopt zonder ziekteverschijnselen en in vier stadia. In het vierde stadium, wanneer het aantal CD4-sellen minder dan vierhonderd bedraagt, treedt pas aids op. Het ziektestadium waarin een persoon Aids heeft, wordt gekenmerkt door opportunistische infecties. Aids is dus de verzamelnaam van een aantal symptomen veroorzaakt door het falen van het afweersysteem.

Antibioticum: Een chemische stof, geproduceerd door mikro-organismen, om bacteriën te doden. Antibiotica helpen niet bij een infectie veroorzaakt door een virus zoals bij griep of hiv.

Antistof: (antilichaam) De beschermingsstoffen die ons organisme aanmaakt als specifieke reactie op antigenen die het lichaam zijn binnengekomen. Een antistof gaat met een antigeen een binding aan waardoor de schadelijke werking van het antigeen wordt tenietgedaan.

Antigeen: (ziektekiem) Een lichaamsvreemde en ziekteverwekkende stof.

B

Bakterie: Is een éénsellig kernloos mikro-organisme. Bakteriën verrichten in de natuur een belangrijke taak voor de stofwisseling. Bakteriën veroorzaken ook gisting- en rottingsprocessen, veel soorten zijn ziekteverwekkend.

Beflapje: Een vierkant rubberen lapje dat gebruikt wordt bij het beffen. Het lapje wordt voor de mond gehouden en zorgt ervoor dat de tong en de lippen niet in contact komen met de vulva, en op die manier besmetting op soa's te vermijden.

C

CD4-sel: (T4-sel of T-helpersel) Een witte bloedcel die een essentiële rol speelt in het immuunsysteem en bovendien kan worden geïnfecteerd door hiv. Tijdens de hiv-infectie daalt het aantal CD4-sellen enorm. Een gezond individu heeft ongeveer duizend CD4-sellen per vierkante millimeter. Dit aantal daalt zonder behandeling bij hiv en zegt iets over de toestand van het immuunsysteem van het lichaam.

G

Gonorro: (druiper) Een soa die vooral een branderig gevoel heeft bij het plassen en een etterachtige afscheiding uit de plasbuis. Tussentijdse bloedingen of pijn in de buik behoren ook tot de symptomen. Vaak zijn er geen klachten na de besmetting, toch is de persoon nog besmettelijk voor anderen, en kan onvruchtbaarheid veroorzaken.

H

Hepatitis-B: (geelzucht) Ziekte veroorzaakt door het hepatitis-B-virus. De besmetting vindt plaats door bloed, hetzij via een injectienaald (intraveneus druggebruik), bloedtransfusie of door onbeschermd seksueel contact.

Hepatitis-B is tot vijftig maal besmettelijker dan hiv. De inkubatietijd bedraagt ongeveer zes weken tot zes maanden. Wanneer vlug ontdekt kan hepatitis succesvol behandeld worden. Onbehandeld kan het leiden tot leverkanker. Ter bescherming van hepatitis bestaat er een vaccin.

Herpes genitalis: Geen ernstige maar erg vervelende soa. De symptomen, pijnlijke blaasjes op de geslachtsorganen of aars en

pijn bij het plassen, kunnen worden behandeld. De persoon raakt het virus nooit meer kwijt; bij vermoeidheid, stress, koorts of een verminderd afweersysteem kunnen de symptomen terug de kop op steken.

Hiv-1: Het 'Humaan Immunodeficiëntievirus' behoort tot de retrovirussen en is de verwekker van aids. Het is in de wereld het meest voorkomende hiv-virus. Hiv komt voor in CD4-sellen, makrofagen, bloedserum, bloed, orgaanweefsels, hersenvocht, sperma, urine, traanvocht en genitaal slijm. Enkel de concentratie van het virus verschilt. De werking van hiv berust op het onwerkzaam maken van de CD4-sellen en makrofagen, waardoor sellulaire immunodeficiëntie ontstaat.

Hiv-2: Een ander tipe hiv-virus, dat vooral in West-Afrikaanse landen voorkomt. De levensverwachting bij een hiv-2 infectie lijkt langer te zijn dan bij een hiv-1 infectie. De helft van de mensen met hiv-2 infectie leeft zonder behandeling ongeveer twintig jaar langer dan bij hiv-1.

I

Inkubatietijd: De tijd tussen het binnendringen van de ziekteverwekkers (de besmetting) en het uitbreken van de ziekte. Bij aids kan die periode variëren van een paar maand tot vijf en misschien zelfs vijftien jaar.

K

Kombinatietherapie: Een therapie waarbij een aantal geneesmiddelen in combinatie worden gebruikt om een ziekte te bestrijden. Bij seropositieven wordt een combinatie van drie aidsremmers gebruikt.

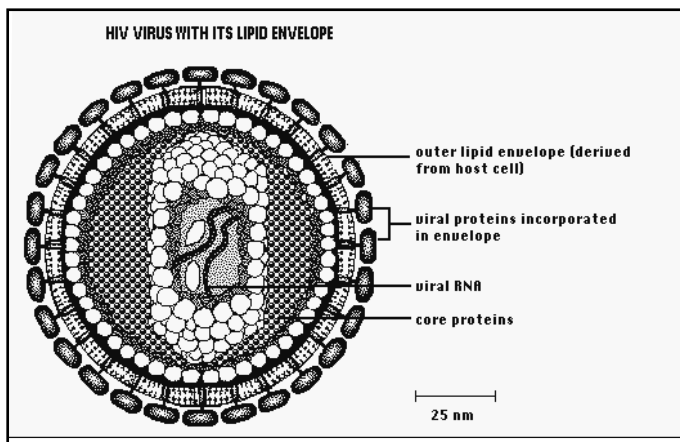
Kondoom: (kapotje) Voorbehoedsmiddel voor de man, vervaardigd van een zeer dun en elastisch materiaal ter bescherming van soa's of om een zwangerschap te voorkomen.

M

Medisch centrum: Voor alles waarvoor je normaal gezien naar een huisarts zou gaan, kunnen studenten op het Medisch centrum terecht. Bovendien zijn de artsen gespecialiseerd in problemen waar studenten veel mee te maken krijgen zoals concentratiestoornissen, vermoeidheid, stressproblemen, slaapstoornissen, dringende psychologische problemen, gynecologische problemen, soa's en kontraseptie. Naamsestraat 80, 016/32.44.20

O

Opportunistische infectie: Infectie die bij de mens niet voorkomt indien het

immuunsysteem intact is. Bepaalde ziektekiemen die bij gezonde mensen geen problemen geven, kunnen bij een verzwakt afweersysteem bij mensen met aids wel een infectie veroorzaken. Veelvoorkomend zijn klachten van de luchtwegen, zoals tuberculose, maar ook gordelroos, schimmelinfecties, tandvleesonsteking, bepaalde kankers, aidsdementie.

P

PEP: 'Post Exposure Profylaxis' is de behandeling met een combinatie van drie medicijnen onmiddellijk start na een mogelijke

besmetting met hiv, bij een ongeluk met een injectienaald of kondoom. Doel van PEP is om een hiv-infectie te voorkomen. Het preventieve effect van PEP is echter onbekend. Standaard past men de tripletherapie gedurende dertig dagen toe.

Proteaseremmer: Een geneesmiddel dat het enzym 'protease' remt om de vermeerdering van hiv te blokkeren. Hiv heeft protease nodig om de geproduceerde grote sliert eiwitten in stukken te knippen. Proteaseremmers verhinderen de aanmaak van nieuw virus dat de sellen zou infesteren.

R

Resistentie: De ongevoeligheid van mikro-organismen en virussen voor de werking van chemotherapieën en antibiotica. Bij een hiv-remmer wordt het nuttig effect kleiner doordat hiv verandert.

Reverse-transkriptaseremmer: Geneesmiddel dat het enzym dat RNA (ribonucleic acid) omzet in DNA (deoxyribonucleic acid) remt. Wanneer hiv een sel binnendringt wordt het genetisch materiaal van hiv (RNA) in het genetisch materiaal van de sel (DNA) ingebouwd. Hierdoor moet het genetisch materiaal van hiv omgezet worden van RNA naar DNA; een reverse-transkriptaseremmer blokkeert dit mechanisme.

Retrovirus: Virussen die RNA als genoom hebben, zoals hiv. Alle menselijke sellen bestaan uit DNA.

S

Soa: Seksuele overdraagbare aandoening, een ziekte die via seksueel contact van de ene persoon naar de andere overgaat. Bijvoorbeeld: aids, genitale wratten, gonorro of chlamydia, hepatitis-B, herpes genitalis en syfilis. Besmetting gebeurt wanneer er contact is tussen twee slijmvliesen: tussen penis en vagina, penis en aars, mond en penis, mond en vagina en mond en aars. Een besmetting met één soa maakt iemand kwetsbaarder voor besmetting met een ander soa.

Serokonversie: Het verschijnen, of in concentratie toenemen van antistoffen in het serum na een besmetting van antigenen. Het punt waarop de antistoffen in het bloed aangetoond kunnen worden, is het moment van de serokonversie. Een test wordt dan 'positief' genoemd. Konkreet houdt dit in dat, bij een onveilig seksueel contact of besmetting, een eerste hiv-test pas na drie maanden betrouwbaar is.

Seropositief: De aantoonbare aanwezigheid van antistoffen (zoals bij hiv) en dus de aanwezigheid van ziektekiemen in

het bloed.

Syfilis: Een besmettelijke kronische soa met een zeer slepend verloop, veroorzaakt door een bacterie. De besmetting gebeurt door oro-genitaal of anogenitaal contact. De ziekte kent vier verschillende stadia: twee tot drie weken na de besmetting ontstaat op de besmette plaats een 'primair affekt', een zweer met harde omgeving en in de liezen lymfeklierzwellingen. Twee tot drie maanden na de besmetting begint het 'sekundaire veralgemeende affekt'.

Symptoom: Dit is één ziekteverschijnsel of klacht. Bijvoorbeeld hoesten, pijn, koorts.

Syndroom: Een combinatie van ziekteverschijnselen die samen voorkomen bij een ziek-

tebeeld met dezelfde oorsprong (bijvoorbeeld het aids-syndroom).

V

Vals negatief: Wanneer iemand een hiv-test doet, is de uitslag 'negatief' wanneer die persoon niet geïnfecteerd is. Deze test is echt niet honderd procent betrouwbaar. Soms zijn er personen die een negatieve uitslag hebben, maar die wél besmet zijn.

Vals positief: Wanneer iemand een hiv-test doet, kan deze na twee dagen vals positief zijn, de uitslag van de hiv-test zegt dat iemand antistoffen vertoont tegen hiv, maar uiteindelijk toch niet besmet is. Daarom hertest men het staal en uiteindelijk na tien à veertien dagen bekomt men een definitief resultaat.

Viral load: De virale lading of het aantal virusdeeltjes in het bloed is een andere parameter voor het hiv-verloop, de ontwikkeling van aids en het moment van overlijden. Hoe groter de viral load bij een besmet persoon, hoe groter de kans op besmetting bij onveilig seksueel contact.

Virus: De kleinste infectieuze deeltjes bij mensen. Een virus is veel kleiner dan een bacterie en vermenigvuldigt zich met behulp van het sellulaire apparaat.

Vrijbriefje: Term gebruikt door dokter Adelin Degroote van het Medisch centrum. Wanneer een koppel een HIV-test laat uitvoeren om elkaar hun seronegativiteit te bewijzen. Een briefje om vrij te vrijen zonder kondoom.

Kris Malefason

Goede startpagina's op internet zijn: de website van Sensoa, een Vlaamse organisatie ontstaan uit vijf Vlaamse soa- en aidsorganisaties: <http://www.sensoa.be>. Het 'Aids Educational Global Information System' biedt eindeloos veel links, kwalitatieve en wetenschappelijke gefundeerde informatie over hiv en aids: <http://www.aegis.org>. Tenslotte is er <http://www.gayutrecht.com/hiv>, weliswaar een site van onze noorderburen, maar biedt interessante tips en weetjes voor homo's. Voor persoonlijke vragen kun je terecht bij de aids@soa-telefoon 078/15.15.15 of op info@sensoa.be.

TWE LEUVENSE SEROPOSITIEVE STUDENTEN GETUIGEN

“Ik nam de pil en maakte mij geen zorgen over aids”

Ve KU Leuven telt om en bij de vierentwintig duizend studenten. Statistisch gezien zitten daar dus ook een aantal studenten bij die mogelijk besmet zijn met het hiv-virus. Twee studenten van onze Alma Mater praten openhartig met Veto. Zij vertellen over hoe ze besmet werden met dit virus, hoe het voelt om ook nog eens student te zijn en hoe ze hun toekomst zien.

Naar aanleiding van 1 december — wereldaidsdag — had Veto graag een speciaal item gebracht. Toen rees de idee om enkele seropositieve studenten aan het woord te laten over hun persoonlijke ervaringen. Na een lange zoektocht vonden we drie studenten. Aangezien ze anoniem willen blijven, zijn de namen in dit artikel verzonden. Inge studeert rechten en is drieëntwintig jaar. Robin studeert voor burgerlijk ingenieur en is vierentwintig. Een derde student haakte op het laatste moment nog af.

PRATEN

Veto: *Het was geen eenvoudige opdracht om jullie te vinden, laat staan te overtuigen. Hoe komt het dat jullie uiteindelijk toch toestemden?*

Robin: «Aanvankelijk stond ik zeer sceptisch tegenover het voorstel. Maar de voorwaarden die ik mocht stellen, en de gegarandeerde volstrekte anonimiteit gaven mij vertrouwen om dit gesprek door te laten gaan. Ik weet nog maar een klein half jaar dat ik seropositief ben. Ik zit dus nog volop in het verwerkingsproces. Veto als ‘het studentenweekblad’ gaf mij eerst ook niet zo veel vertrouwen, maar na lang denken en twijfelen besloot ik toch ‘de studenten’ te woord staan. Misschien dat het mijn verwerkingsproces helpt door hierover te praten. Ik doe het dus vooral voor mezelf, maar misschien ook voor anderen.»

Inge: «Via een vriend hoorde ik van dit interview. Hij bracht me ook met jullie in contact. Zelf heb ik niet meer zoveel problemen om te spreken over mijn ‘ziekte’. Natuurlijk word ik nog elke dag gekonfronteerd met het feit dat ik seropositief ben. Toch lijkt het mij zinvol en misschien ook leerrijk voor anderen om hiermee naar buiten te komen. Ik weet al drie jaar dat ik het aidsvirus in mij draag, vermoedelijk ben ik twee jaar daarvoor besmet.»

Veto: *Mogen we ook weten hoe jullie besmet raakten? Lijkt het jullie zinvol om dit te vertellen, of houden jullie dit liever privee?*

Inge: «Ik kan mij zeker wel voorstellen dat dit iets is wat anderen graag weten, dus had ik me op deze vraag voorbereid. Waarschijnlijk werkt dit stigmatiserend, maar ik had mezelf voorgenomen om er een eerlijk gesprek van te maken. Ik denk dat seropositieve personen graag willen vertellen dat het bijvoorbeeld de schuld was van een foute bloedtransfusie na een verkeersongeval, iets wat niet hun fout is en waar ze het slachtoffer van zijn. Toch is dit bij mij niet het geval. Tijdens mijn puberteit was ik zeer rebels. Ik had problemen thuis, moeilijkheden op school en ik ging toen naar bed met een aantal gasten.»

«Mijn ouders zijn heel konservatief. Ze wisten ook wel dat ik bij sommige jongens bleef slapen. Mijn ma besliste toen om mij mee te nemen naar een huisarts om de pil voor te schrijven. Daar ben ik haar nu nog steeds dankbaar voor. Ik hoefde me geen zorgen meer te maken over zwangerschapen. Ik dacht evenwel nooit aan seksueel overdraagbare ziektes (soa's). Als ik al wist wat aids was, leek het mij iets waar enkel homo's moesten voor oppassen. Ik nam immers de pil. Ik moest niet vrijen met een condoom en dus dacht ik dat ik me geen zorgen moest maken over aids. Ik was achttien jaar, heel naïef en dacht er toen zo over. Waarschijnlijk redeneren heel wat jonge meisjes nog op die manier. Ik ver-

trouwde die gasten allemaal. Het waren vaak jongens van deftige ouders en zagen er bij wijze van spreken allemaal kerngezond uit.»

INGEPRENT

Robin: «Euh, (stille) ik dacht al dat u deze vraag ging stellen. Zoals Inge vertelde, heb ik ook schrik om de klicheematige toer op te gaan. Het klinkt raar maar toch heb ik dat gevoel. Op mijn twintigste ben ik tot het besef gekomen dat ik homoseksueel ben. Ik zette mijn eerste pasjes in het ‘milieu’ en leerde andere homojongens kennen die ik heel aantrekkelijk vond en mij ook een *schone* jongen vonden. Ik moet er waarschijnlijk er geen tekening bij

(foto: David Luyen)

maken, ik had vrij vlug seks. Maar ik was goed op de hoogte. Ik sprong ook niet na tien minuten in bed en vrijde altijd veilig. Als ik seks had met die jongens dan bleef het ook steeds bij zoenen, elkaar aftrekken of elkaar pijpen.»

«Twee jaar geleden leerde ik een zeer aantrekkelijke en intelligente jongen kennen, die na drie maanden mijn vaste vriend werd. Hij is dat nog steeds trouwens. Eigenlijk was het een klein mirakel voor mij, om iemand drie maanden te kennen, echt graag te zien en toch niet meteen met hem te vrijen. We besloten een koppel te worden en we bleven trouw aan elkaar. Na een tijdje wilden we ook met elkaar neuken en aangezien het voor mij de eerste keer was, deden we het zonder condoom.»

«Alhoewel ik mijn lief wel vertrouwde voelde ik mij niet op mijn gemak om zonder condoom te vrijen. De media en verschillende organisaties hadden het mij immers goed *ingeprent* dat het beter was om samen een hiv-test te ondergaan vooraleer zonder condoom te vrijen. Mijn lief begreep mijn zorgen, en uiteindelijk hebben we toen de

moedige stap gezet en een afspraak gemaakt om ons te laten testen. Daarna kwam er een periode van bang afwachten. We waren natuurlijk wel zenuwachtig en dachten dat het negatief ging zijn. Voor ons was het echt totaal onverwacht dat we allebei besmet waren. Mijn lief was dus al langer besmet zonder dat hij het wist.»

(opnieuw een lange stilte)

«Waarschijnlijk vraag je je nu af: als het toch zo goed *ingeprent* was, waarom deed je het dan toch zonder condoom? Die vraag heb ik mij ook vaak gesteld omdat ik echt wel een veilige jongen was. Mijn lief en ik waren op dat moment echt helemaal verliefd op elkaar. In een moment van pure passie, dachten we waarschijnlijk niet meer na, en hebben we gevrijd zonder condoom.

zijn gangetje. Toen ik er achter kwam dat ik seropositief ben, ben ik vaak niet naar de les gegaan. Dat viel eigenlijk ook nog niet zo op, want mijn kameraden zijn dat wel gewoon van mij (*glimlacht even*). Behalve tegen mijn ouders heb ik het enkel nog maar tegen mijn beste kameraad verteld. Voorlopig heb ik er absoluut geen behoefte aan om dit aan andere mensen te vertellen. Weet je, dat heeft ook zijn periodes. Vaak wil ik eerlijk zijn, maar dan wordt ik overvallen door schrik voor erg negatieve reacties. Tegen proffen of andere mensen van de universiteit vertel ik het zeker niet. De KU Leuven heeft daar geen zaken mee. Ik

“Ik vertrouwde die gasten allemaal. Waarom zou ik mij zorgen maken?”

probeer ook nog aan zoveel mogelijk activiteiten deel te nemen. Ik ga eten in de Alma of ga uit in de fakbars.»

Inge: «Ik kijk op naar de manier waarop Robin zijn verhaal doet. Zelf heb ik al een lange weg afgelegd om te aanvaarden dat ik seropositief ben. Rond mijn twintigste is bij een bloedonderzoek gebleken dat ik seropositief ben. Ik was totaal van slag. Zeker een jaar lang ben ik toen depressief geweest. Daarom heb ik bewondering voor het moedige gedrag van Robin. De manier waarop hij zo vlug zijn verhaal doet.»

«Op een dag kwam ik tot het besef dat mijn klok aan het tikken was. Weet je, ik ben daar heel realistisch over. Ik had absoluut geen zin om de strijd op te geven. Nog steeds heb ik diezelfde ingesteldheid als toen. Ik ben jong, wel ziek, maar wil toch zeker nog iets van mijn leven maken. Daarom ben ik aan mijn studies begonnen. Mijn T4-sellen (*T4-sellen zijn een graadmeter van het immuunsysteem, kma*) stonden bij aanvang van de therapie gelukkig nog hoog. Hoewel ik verschillende neveneffecten heb van de *cocktail maison* ben ik fit genoeg om een gewoon leven te leiden zoals alle studenten. Natuurlijk heb ik wel een aantal beperkingen in vergelijking met mijn vriendinnen. Op sommige momenten zijn de neveneffecten feller. Ik voel me dan vlugger moe waardoor ik niet onbeperkt kan uitgaan. Op tijd en stond moet ik dan ook de medikatiecocktail slikken. Het team in het ziekenhuis dat mij begeleidt en steunt is voor mij van essentieel belang.»

Robin: «Op dit moment ben ik nog volop aan het nadenken, of noem het bezinnen, wat ik verder wil. Dit academiejaar is zowiezo een verloren jaar. Mijn gezondheid komt op de eerste plaats. Wil ik mijn studies afmaken? Daar kan ik geen antwoord op geven.»

Inge: «Meerdere van mijn vrienden weten al dat ik seropositief ben. Sommigen weten goed genoeg wat er aan de hand is en waarom ik regelmatig keurig mijn pillen slik. Voor ik het hen vertelde heb ik ze wel goed voorbereid. Gelukkig zijn het allemaal verstandige mensen en hebben ze me nooit behandeld alsof ik pest heb. Soms merk ik wel eens een kleine aarzeling op maar dat is normaal. Ik zou waarschijnlijk ook zo zijn. Met de toekomst hou ik me niet echt bezig. Ik leef van maand tot maand. Niemand kan echt voorspellen wat er zal gebeuren, dus probeer ik me er zo weinig mogelijk zorgen over te maken.»

Kris Malefason

Personen die - anoniem - wensen te reageren op dit artikel kunnen terecht op het e-mailadres van de auteur: kriminal@pi.be

Nationalisme in het weerbericht

Europeaan, Belg, Vlaming, Leuenaar, en zo kunnen we nog een tijdje doorgaan. Wie even zijn identiteit is kwijtgespeeld kan op een internationale conferentie over het nationalisme in Leuven hopelijk opnieuw wat voeling krijgen met zijn roots. Professor Louis Vos vertelt er meer over.

Het minste dat je kan zeggen, is dat Vos een enorm bevlogen spreker is: eerst praatte hij een half uur zonder pauze, waarna hij vijf sekonden naar zijn woorden moest zoeken en weer vlot een uurtje volpraatte. En we hingen de hele tijd aan zijn lippen.

Het interessante aan deze conferentie is dat er niet alleen historici aan het woord komen. Zo spreken er onder andere politologen, antropologen en een literatuurwetenschapper. Ook Kymlicka, onlangs nog gesiteerd door prins Filip, was uitgenodigd maar kon jammer genoeg niet komen.

PROBLEMEN

De conferentie heeft een dubbel doel: enerzijds willen de organisatoren de oplossing vinden van een aantal nog steeds onopgeloste problemen in verband met nationalisme, anderzijds willen ze die inzichten ook doorgeven. Daarom is er ook een Nederlandse studiedag, en hopen de organisatoren een boek uit te geven met de conclusies van de conferentie.

Op het colloquium worden drie thema's behandeld: de vorming van een natie, de vraag of er zoiets als nationalisme bestond in de Middeleeuwen en de rol van de maatschappelijke elite in nationale bewegingen. Over elk thema geven drie sprekers hun mening, waarna er een discussie volgt. Op

het einde geeft professor Vos een conclusie.

In verband met het eerste thema, dat op de conferentie 'Nation formation and national identity' heet, komen twee problemen aan bod. De eerste vraag is wanneer een natie ontstaat. De rol van godsdienst, taal en traditie hierin wordt uitvoerig besproken. Vos: "Eigenlijk kan je bijvoorbeeld een Vlaamse vlag, het vieren van 11 juli of het subsidiëren van dit colloquium als een vorm van nationalisme beschouwen." Jan Penrose van de universiteit van Edinburgh gaat verder in op het onderscheid tussen 'etnisch' en 'siviek' nationalisme: het eerste neemt kenmerken als ras of afkomst als criteria voor het behoren tot de natie, zoals het nationaal-socialisme van Hitler, terwijl siviek nationalisme meer de nadruk legt op het burgerschap, zoals het Amerikaanse nationalisme.

TEGENREAKTIE

De tweede vraag is wat een natie nu eigenlijk is. Volgens professor Vos komt een nationale identiteit alleen tot stand in sociale actie: we voelen ons bijvoorbeeld Belg als de Rode Duivels spelen, of toen koning Boudewijn stierf. Toen de euro onze officiële munt werd, voelden we ons dan weer Europeaan.

Het tweede deel van de conferentie heet 'National identities in the ancien regime and modern times'. Daarin wordt onderzocht of er voor de Franse revolutie al een soort natiegevoel bestond. Wat hier onder andere aandacht verdient is de stelling van Gellner dat, hoewel nationalisme vaak als iets primitiefs wordt aanzien, nationale identiteit pas kon ontstaan door de Industriële Revolutie, omdat er toen volop onderwijs werd gegeven en de staatsinstellingen meer en meer werden

foto: Gert Schuyten

uitgebouwd.

Tegen die stelling is een belangrijke tegenreactie ontstaan van historici die argumenteren dat, hoewel nationalisme inderdaad misschien maar uit de negentiende eeuw stamt, de symbolen waarnaar het teruggrijpt bijna allemaal middeleeuws zijn. Denken we maar aan het herdenken van veldslagen uit de Middeleeuwen of het gebruiken van een middeleeuws wapenschild als vlag.

ONDERDRUKKING

Ook de taal als symbool van een natie komt in dit gedeelte aan bod, en professor Vos meent dat de taal een middel van communicatie kan zijn, maar ook een belangrijk symbool: dat de conferentie in het Engels wordt gehouden, is bijvoorbeeld een communicatiekwesitie; als Vlamingen beledigd zijn omdat Franstaligen geen Nederlands spreken, is dat omdat de Franstaligen daarmee dat symbool mis-kennen.

Op 16 maart gaat het een hele dag over 'Elite agitation and mass support in national movements'. Het uitgangspunt is hier de theorie van Miroslav Hroch — Tsjechisch voor krokodil, weet Vos — die stelt dat een nationale beweging in drie fases ontstaat: eerst is er interesse van schrijvers en academici voor de oude cultuur, daarna heeft de maatschappelijke elite nationalistische gevoelens en ten slotte wint de nationalistische beweging een massa-aanhang. Hroch komt zelf vertellen hoe die fases een voor een kunnen voorvallen: de tweede fase begint meestal als de elite voelt dat ze niet hogerop kan komen door hun afkomst, in Vlaanderen kwam dat bijvoorbeeld door de taal. De massa-aanhang

wordt meestal pas verworven als de intellectuelen er de massa kunnen van overtuigen dat ze materieel nadeel hebben van de 'onderdrukking' door de heersende groep, dat ze bijvoorbeeld geen werk kunnen vinden omdat ze geen Frans spreken.

Parallel met de internationale conferentie vindt er ook een studiedag plaats in Gent, die dan wel in het Nederlands is. Daar worden onder andere workshops georganiseerd met concrete lesmodellen voor aggregaattudenten en leraars.

We vroegen professor Vos ook nog wat hij zelf eigenlijk vindt van nationalisme, en het bleek dat hij er een uitgesproken mening over heeft: "Als je zou zeggen dat iedereen vanaf nu alleen nog maar wereldburger zou zijn, heb je geen basis meer om mensen zich te laten inzetten voor de gemeenschap." Hij beklemtoont wel dat hij het dan over siviek nationalisme heeft, waarbij iedereen dus deel mag uitmaken van de gemeenschap, zolang ze maar de juiste taal spreken. Het opheffen van nationalisme is ook onmogelijk: Vos heeft het over 'banaal nationalisme'. We zien bijvoorbeeld Frank Deboosere iedere dag voor de kaart van België het weerbericht voorlezen, zodat we telkens weer weten dat we Belgen zijn.

De internationale conferentie vindt plaats op vrijdag 15 maart in Leuven en zaterdag 16 maart in Gent. Je kan er naar toe gaan voor vanaf 12,40 euro voor een dag of 19,80 euro voor de twee dagen. De contactpersoon is Maarten Van Ginderachter van de Universiteit Gent. Voor meer informatie: <http://www.arts.kuleuven.ac.be/nationalism>.

Laurens De Koster

PeyMey Diffusion
presents

The Fardel International Body Painting Contest is an original idea of the Brussels International Festival of Fantasy Film
(FIRST PRIZE OF THE 14th EDITION: IRINA DE LA GUARDIA, SPAIN © PHOTOS: BIFFF 2001 / FREDERIK MACK)

15-30 MARCH
2002

20th
Brussels
International
Festival of
Fantasy,
Thriller & S-F
Film

I've been to many film festivals but this has been the most fun. Congratulations... The "fantastique" is "crème de crème".
IRVIN KERSHNER

20th Anniversary

Rad van fortuin

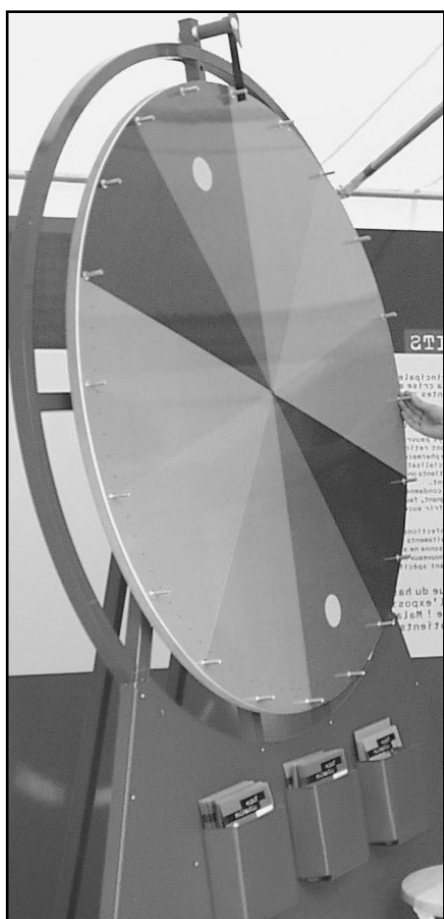
Een interactieve tentoonstelling waar de bezoeker 'aan den lijve' kan ondervinden hoe het voelt om een slachtoffer te zijn. De rondreizende expositie 'In de val' van Artsen zonder Grenzen komt volgende week naar Leuven. Deze werpt een blik op de 'arme-landen-ziekten' waardoor Afrikaanse, Aziatische of Latijns-Amerikaanse bevolkingsgroepen getroffen worden.

Artsen zonder Grenzen (AZG) startte in 1999 'De campagne voor de toegang tot de basisgeneesmiddelen', kortweg 'De geneesmiddelenkampagne'. AZG wil de onrechtvaardige situatie aan de kaak stellen dat aan een derde van de wereldbevolking de toegang tot basisgeneesmiddelen wordt ontzegd. Bovendien is de behandeling voor veel van die ziekten sterk verouderd. Een gebrek aan onderzoek naar goede en goedkope behandelingen is hiervoor de belangrijkste reden. Wie geen geld heeft krijgt dus geen goede medicijnen.

Om het grote publiek te informeren en te sensibiliseren over deze problematiek organiseert AZG de rondreizende tentoonstelling 'In de val'. Die is vorig jaar in Parijs gelanseerd en stond intussen al in Berlijn, Rome, Antwerpen en op de G8-top in Genua. Dit jaar trekt een identieke kopie van 'In de val' rond in Amerika en doet daar de steden New York, Miami, San Francisco en Washington aan.

De inspiratie voor de titel kwam van een van de centrale thema's van de campagne: slaapziekte, een van de belangrijkste verwaarloosde ziektes. De titel verwijst naar de blauwzwarte vliegenvallen die in vele Afrikaanse landen gebruikt worden om tsetseevliegen te vangen. Die vliegen zijn de grote schuldigen voor de overdracht van de slaapziekte.

Het tentoonstellingsparcours start met

een twintigtal vliegenvallen. Dit moet de aandacht van de toeschouwers onmiddellijk trekken. Bij de ingang van een vrachtwagen draait een medewerker van AZG aan een 'rad van fortuin'. Afhankelijk van de kleur waarop het rad stopt, krijgt de bezoeker een bepaald formulier in handen gestopt. Elke kleur symboliseert een andere ziekte: malaria, tuberculose, slaapziekte, leishmaniasis of aids.

VRACHTWAGEN

Op basis van het gekleurde formulier krijgt de bezoeker de rol toebedeeld van een patiënt die besmet is met een van de vijf ziekten. Bijvoorbeeld: je bent een visser uit Zuid-Soedan die enkele dagen geleden wat langer dan gewoonlijk op de rivier is blijven vissen. Je weet dat je verschillende keren door muggen bent gebeten, maar je lette er verder niet op. Later voelen je gewrichten pijnlijk aan, je krijgt hoge koorts en aanhoudende hoofdpijn. Stap op de vrachtwagen en je krijgt te horen welk lot de mensen in jouw situatie te wachten staat.

De vrachtwagen is ingedeeld in drie aparte ruimtes. In de eerste komt 'de patiënt' alles te weten over de symptomen van de kwaal en de gevolgen voor zichzelf en zijn familie. Vervolgens krijgt de bezoeker in de tweede ruimte meer uitgebreide en algemene informatie over de ziekte: hoe ze wordt opgedaan, in welke gebieden ze voorkomt, wat er gebeurt als de persoon niet behoorlijk wordt behandeld en wat de arts van AZG doen in de landen waar de ziekte voorkomt. Tijdens deze infosessies komen ook de centrale thema's van de 'geneesmiddelenkampagne' aan bod.

Tenslotte komt de bezoeker terecht in de laatste ruimte. Deze is ingericht als een apotheek in een ontwikkelingsland. Een medewerker van AZG speelt de rol van een arts die de 'bezoeker-patiënt' een geschikt geneesmiddel voorschrijft. Veel van deze medicijnen zijn echter niet meer werkzaam, andere zijn te duur of worden niet langer geproduceerd. Dit informatieve rollenspel geeft de bezoeker een indruk van de dagelijkse realiteit in 'zijn' ontwikkelingsland. Hij maakt kennis met de moeilijkheden waarmee hij te kampen heeft. En in sommige gevallen is er de onmogelijkheid om de geneesmiddelen te kopen die de ziekte kunnen genezen.

'In de val' staat van 12 tot 16 maart op het Martelarenplein aan het station van Leuven. Op dinsdag is de tentoonstelling open van 14 tot 17u30 en van woensdag tot zaterdag van 10 tot 17u30. De expositie loopt in samenwerking met de werkgroep 'derde wereld' van Medica en AZG-antenne Leuven.

Kris Malefason
Koen Vanden Driessche

Meer informatie over de campagne van AZG vind je op <http://www.accessmed-msf.org> of <http://www.azg.be>
Zie ook *Veto 15* van de huidige jaargang

YVES LETERME IN LEUVEN

'Methode Verhofstadt' werkt niet

D&V is gekomen van de mokerslag die ze kreeg op 13 juni 1999. Na een heuse periode door de woestijn te hebben getrokken, vond de partij onlangs in Kortrijk een frisse bron. Die positieve boodschap bracht Yves Leterme vorige week aan CDS-Leuven.

Volgens de CD&V-fractie leider in de Kamer zijn de Vlaamse kristen-democraten een keerpunt voorbij. "Tijdens de eerste helft van de legislatuur moesten we onze weg nog zoeken, maar het 'stichtingskongres' zette iedereen op het juiste pad," meldde Leterme entoesiast. "Bovendien wordt het steeds gemakkelijker om de zwakke plekken van de meerderheid aan te wijzen. De uitschuivers stapelen zich op."

ELIOCENTRISME

Leterme vindt dat de regering niet realiseert wat ze heeft vooropgesteld. "Sociaal-ekonomisch gaan we achteruit in plaats van vooruit. En ook wat de werking van de overheid betreft, leven we nog lang niet in de voorgespiegelde modelstaat. De Copernicushervorming verzandt in de juridische mallempelen en wordt het zoveelste slachtoffer van het 'Eliocentrisme'. Daarnaast zijn er de problemen met de nationaliteitswetgeving en de verstoring van het evenwicht tussen vrijheid en verantwoordelijkheid."

Dat de beloftes niet worden waargemaakt, is volgens Leterme geen toeval. Het falen van de regering wijt hij aan de problematische besluitvorming binnen de coalitie. "De 'methode Verhofstadt' werkt niet. Binnen deze coalitie worden materies nooit ten gronde uitgediept. Er is vaak heel wat discussie, maar het is altijd Verhofstadt die beslist wanneer er een akkoord is. Deze akkoorden worden dan in wetsontwerpen gegoten, maar ondertussen vergeet men iets te ondernemen op het terrein. Zeker vijf à zes ministers zijn onbekwaam om een ministerie te leiden. En dat beseffen een aantal mensen uit de meerderheidspartijen zelf. Gevolg is dat het onderlinge wantrouwen toeneemt. Beetje bij beetje valt het anti-CVP-ement uit."

Konkreet wijst Leterme vooral mini-

sters Daems en Aelvoet met de vinger. Hij grijpt maar al te graag het Sabena-dossier aan om te bewijzen dat paars-groen de bevolking heeft ontgoocheld. "De alliantie die werd aangegaan, was volkomen verdedigbaar. Maar men heeft te lang geloofd in de goede trouw van de Zwitsers. Bovendien heeft men niet genoeg geseeneerd. Had een CD&V-minister dit dossier in handen gehad, dan waren er ook jobs gesneuveld, maar dan was Sabena niet failliet gegaan. Die keuze zouden wij niet gemaakt hebben. Want dat was het: een bewuste keuze."

VERJONGING

Het CD&V-kopstuk hoopt dat zijn partij binnenkort opnieuw de dienst uitmaakt. De regeringsdrang is zo groot, dat hij op federaal vlak niet langer vasthoudt aan een symmetrische coalitie. De kans dat de PSC bij de volgende verkiezingen hoge toppen zal scheren, acht hij immers vrij klein. Maar op medelijden hoeft de PSC niet te rekenen, want haar konstruktieve oppositie in het Lambermont-dossier ligt de CD&V nog zwaar op de maag.

Leterme onderstreepte dat de CD&V met Stefaan Declerck als kopman naar de verkiezingen zal trekken. Meteen voegde hij daar twee bemerkingen aan toe. "Het opmaken van de verkiezingslijsten beschouw ik als een geloofwaardigheidstest met betrekking tot de verjonging van de partij. Toch lijkt het aangewezen ook het kapitaal aan ervaring te benutten. In dit opzicht betreur ik de keuzes die Jean-Luc Dehaene heeft gemaakt."

Dat een aantal CD&V-kopstukken staan te popelen om het roer opnieuw in handen te nemen, is overduidelijk. Ze hebben zelfs al uitgestippeld welke koers ze willen varen. Bovenaan het verlanglijstje staan de uitbouw van een slagkrachtige economie, de ondersteuning van het vrije initiatief en de uitbreiding van de Vlaamse bevoegdheden. Het blijft natuurlijk de vraag of de kiezer dat aanbod aantrekkelijk vindt en of de andere partijen met de omgedoopte CVP in zee willen gaan.

Maarten Van Craen

Organiseer je een evenement?
Wil je dat men het weet?
Wil je dat men eraan deelneemt?

Plaats het dan GRATIS in de database "AGENDA K.U.LEUVEN" die je vindt onder:

<http://agenda.kuleuven.be>

Van Nabada tot Gibala

Alfa, de studentenkring archeologie, organiseert traditioneel ieder jaar een tentoonstelling waarin een bepaald aspect van de archeologie wordt belicht. Dit jaar koos men ervoor om samen te werken met de bevriende kring Eoos (Oosterse en Slavische studies). Het resultaat mag gezien worden. Op de tentoonstelling 'Van Nabada tot Gibala', onder auspiciën van professor Karel Van Lerberghe, worden twee archeologische projecten in Syrië op een begrijpelijke manier gepresenteerd.

Ex oriente lux: het licht komt uit het oosten. Veel van de culturele en economische verworvenheden van de mens hebben hun oorsprong in het Oude Nabije Oosten. Het schrift, uitgevonden in het oude Mesopotamië, is hiervan het bekendste voorbeeld. Syrië is nog minder bekend bij het grote publiek, maar recente opgravingen tonen aan dat ook dit gebied een belangrijke rol heeft gespeeld in de oudheid.

Aan de hand van enkele grote thema's geeft de tentoonstelling een beeld van de opgravingen in Nabada (in het noordoosten van Syrië) en in Gibala (aan de Syrische westkust). In beide projecten zijn wetenschappers van de KU Leuven betrokken.

Nabada, het huidige Tell Beydar, wordt sinds 1992 opgegraven. Sinds enkele jaren is dit project uitgegroeid tot een Euro-Syrische samenwerking waarbij verschillende universiteiten zijn aangesloten. De site, gekenmerkt door een sirkulaire structuur met een dubbele omwalling, werd rond 2800 voor Christus gesticht en kende vooral in het midden van het derde millennium een grote bloei.

Sinds 1999 werkt een onderzoeksgroep van de KU Leuven ook in de stad Jebleh, het antieke Gibala. Een interdisciplinaire opgraving legde er al Ugaritische, Fenicische en vroegkristelijke lagen bloot. De site werd continu bewoond vanaf 1800 voor Kristus. Een volledig bewaard grafcomplex met een skelet met bijgaven, behoort tot de meest spectaculaire ontdekkingen op deze site. Daarnaast werken de wetenschappers ook aan de restauratie en conservatie van het Romeinse theater.

Het spijkerschrift is ongetwijfeld een van de bekendste uitvindingen van de oude Mesopotamiërs. Dit schrift, ontstaan rond 3200 voor Christus, werd aangebracht op kleitabletten en werd al snel de *lingua franca* in de culturele centra van die tijd. In Nabada zijn de oudste spijkerschriftteksten van Syrië gevonden. Meer dan driehonderdvijftig tekens gebruikte men er voor de administratie.

Ook het gebruik van stempel- en rolzegels is een interessante innovatie van de Mesopotamische beschaving. De afbeeldingen op deze zegels vormen een belangrijke bron voor de ikonografie van het Oude Nabije Oosten: ze weerspiegelen elementen uit de mitologie en religie, en daarnaast ook uit het dagelijkse leven.

Wanneer men de architecturale resten uit Nabada en Gibala met elkaar vergelijkt, ontdekt men duidelijk te onderscheiden bouwtradities. In Nabada waren de monumentale bouwwerken, waaronder een paleis en een grote opslagplaats, opgericht uit ongebakken leentichels. In het jongere Gibala daarentegen werden ook al verscheidene stenen constructies aangetroffen.

Zoals op zoveel opgravingen bestaat een omvangrijk deel van de archeologische artefacten uit deze opgravingen uit keramisch materiaal: kruiken en bekens geven ons een inzicht in de bouwgeschiedenis van de sites. Daarnaast werden ook metalen voorwerpen opgegraven, die in die tijd nog als luxeproducten werden beschouwd. Aan de hand hiervan krijgen archeologen inzicht in de ontwikkeling en verspreiding

(foto: A. Dietrich)

van de metallurgie in Syro-Mesopotamië.

Met deze tentoonstelling wil men de bezoeker duidelijk maken dat archeologie meer is dan alleen het opgraven van oude voorwerpen. Aangezien de archeoloog geïnteresseerd is in alles wat kan bijdragen tot

de kennis van het menselijk gedrag in het verleden, schakelt hij steeds vaker de positieve wetenschappen in om archeologische vragen op te lossen. Analysetechnieken om de herkomst van voorwerpen te bepalen, methodes om de materialen en technieken

Tijl Vereenoghe

De tentoonstelling 'Van Nabada tot Gibala' loopt nog tot 29 maart in de Universiteitsbibliotheek (Ladeuzeplein). Toegang is gratis. Meer info op vannabadatogibala@hotmail.com

DE ROOVERS SPELEN VAN DE BRUG AF GEZIEN

Verstikkende vaderliefde

Italiaanse deuntjes en een vuurrood speelveld in contrast met industriële TL-lampen. Italy meets America, maar de *American dream* kan soms ook een vreselijke nachtmerrie zijn. De Roovers laten hun zuiders temperament op u los in *Van de brug af gezien*.

De Roovers zijn een gevestigde waarde in het Vlaamse teaterlandschap. De acteurs studeerden in 1994 af bij Dora van der Groen aan het Konservatorium in Antwerpen en ze beslisten om samen een kollektief op te richten. Dit kollektief ontleende zijn naam aan de vrijbuiters in *Die Räuber* van Schiller. Wie De Roovers zegt, denkt aan engagement, aan teater dat subtiel een boodschap bevat, zonder ooit moralistisch te zijn. De voorstellingen van De Roovers zijn af. Na *Vertezucht*, dat ze alleen op lokatie speelden, komen ze deze week opnieuw naar Leuven met *Van de brug af gezien* naar een tekst van Arthur Miller.

Miller schreef dit stuk in 1956, maar de thema's die erin aan bod komen, zijn universeel en nog altijd brandend actueel: migratie, liefde, volwassenwording. Ondanks deze grote thema's is het stuk niet te zwaar. Er mag en kan veel gelachen worden. Maar de tragiek die onderhuids voortdurend aanwezig is, wordt daardoor wel extra in de verf gezet. De advocaat-verteller Alfieri toont ons een Siciliaanse familie die in Brooklyn (New York) woont. Eddy, de 'pater familias', heeft er Cathy, de dochter van zijn overleden zus, opgevoed. Daarbij heeft hij een obsessie voor het meisje ontwikkeld.

Wanneer Cathy op haar achttiende wil gaan werken, wordt Eddy ertoe gedwongen in te zien dat 'zijn kleine meisje' volwassen is geworden. Eddy is diegene die zo graag alles wil regelen en iedereen wil beschermen, maar die uiteindelijk ook letterlijk en figuurlijk alles uit elkaar doet vallen. De problemen beginnen wanneer Marco en Rodolpho, de twee neven van zijn vrouw Beatrice die illegaal naar het land van melk

en honing gekomen zijn, bij hen intrekken. Cathy voelt zich meteen aangetrokken tot de jonge 'Bee-Jean'-zingende Rodolpho. Eddy kan dit niet verkroppen ook al proberen zijn vrouw Beatrice en advocaat Alfieri hem op alle mogelijke manieren duidelijk te maken dat hij 'haar moet loslaten' en haar 'veel geluk' moet wensen voor het verdere verloop van haar leven.

SÉRIEUX

Robby Cleiren, die Eddy speelt, heeft in dit stuk een dragende rol. De kracht van zijn spel komt nog beter tot uiting door de eenvoudige, soms bijna statische speelstijl van de overige Roovers. Rodolpho en Max (vertolkt door Adriaan Van den Hoof) ontpoppen zich bij hun aankomst wel meteen tot een energiek, komisch duo. Dit werkt ontspannend, maar het maakt het voor de toeschouwer wel moeilijker om nadien nog in de 'gespeelde' *sérieux* van Adriaan Van den Hoof te geloven. Ondanks het sobere en — zoals dat bij de Roovers wel vaker het geval is — zeer functionele decor baadt het stuk in een Italiaans-Amerikaanse sfeer, onder andere dankzij de zorgvuldig gekozen muziekfragmenten die de scènes van elkaar scheiden.

Het tempo van de voorstelling ligt hoog en voor verveling is er geen tijd. De grote thema's worden op een subtiel manier via het leven van deze gewone mensen tot uiting gebracht. Het leven van alledag wordt geplaatst tegen een sociale context die bewust niet helemaal wordt uitgelegd. Het engagement van De Roovers wordt dus

ook in dit stuk weer niet onder stoelen of banken gestoken, maar het opgestoken vingertje blijft gelukkig achterwege. Geen moraliserende of prekerige monologen. Wel gevatte tussenkomsten van de advocaat-verteller Alfieri en krachtige dialogen met voldoende vaart. In de perstekst wordt gezegd dat De Roovers voor het realisme van Miller "een toneelvorm trachten te vinden die én meeslepend, én transparant, én afstandelijk wil zijn" en daar zijn ze zeker in geslaagd.

Ellen Maerevoet

De Roovers spelen *Van de brug af gezien* van dinsdag 12 tot en met vrijdag 15 maart in de Soetezaal van het Stuk, telkens om 20u30. Info & tickets: 016/32.03.20.

Folk 'n Roll

Vlaanderen boven' was het devies van de organisatoren bij het samenstellen van de tweede editie van het LynX-fusionfestival. Verschillende optredens bewezen hun gelijk. Een magere publieksoekomst stelt echter weinig hoop op een volgende uitgave.

Op poten gezet door het folkfestival Dranouter en gesteund door de kulturele centra van Leuven en Roeselare wil LynX meer zijn dan zomaar een receptief festival. Het concept stond er ook dit jaar nog steeds: stel verschillende artiesten aan elkaar voor, sluit ze op in het repetitiehok en geniet vervolgens van de kruisbestuiving die het resultaat is. Het is een gewaagde gok, zoals de publieksoekomst bewees maar — het

mondharmonikaspeeler Steven Debruyne (ex-El Fish). Hoewel er in het optreden bij momenten weinig samenwerking te bespeuren was — beide heren begeleiden elkaar op eigen nummers — troffen enkele nummers wel de roos. De van Walter De Buck geleende opener "ik zou zo gère willen leven" was een krachtige beginselverklaring en ook op "My Block" van De Smet's nieuwste worp "Light Sleeper" zorgde de samenwerking voor wonderen.

"Natuurlijk kun je op twee repetities geen wonderen verrichten," geeft De Smet toe, "maar ik vond onze set toch vrij goed werken. We openden met een statement: aangezien we beiden Gentenaren zijn, begonnen we met dat liedje van Walter Deback. Djamel heeft dat voor een stuk in het Arabisch vertaald, waardoor je meteen die link krijgt, op het moment dat hij het

Top of the bill was het folkorkest Olla Vogala, dat voor de gelegenheid enkele gasten had meegebracht. Blikvanger daarbij was natuurlijk Flip Kowlier die het podium opstapte met een lakoniek "folk 'n roll!". Samen met de muzikanten en zijn toetsenist Peter Lessage bracht hij enkele nummers van *Ocharme ik*. Leuk, maar weinig vernieuwend. Dan waren de gastoptredens van Gabriel Jacob en Djamel interessanter. Meer bekend misschien met het folkidoom slaagden zij er wel in dat iets meer te bereiken dat een indruk van wederkerigheid gaf.

Kowlier geeft toe dat hij een aanvankelijk scepticisme moest overwinnen: "Ik ben niet zo'n voorstander van crossovers. Ja, ik weet wel, ooit speelde ik in een crossovergroep maar toch: ik heb het daar wel mee gehad. Maar waarom niet

In elk geval zijn de groepsleden voor Mauro geen onbekenden, geeft ook Pawlowski toe: "Ik ben goed bevriend met zowat de hele groep; met Pascal en toetsenist Guy Van Nueten heb ik samen een Mitsoobishy Jacksonplaat gemaakt en Carol zingt op "Everybody's Friend", een track van mijn laatste album. Ook drummer Stofel Verlact is geen onbekende."

Mauro vind LynX in elk geval een interessant idee: "Iemand moet een samenwerking forseren. Waarom niet? Het ergste wat je kan gebeuren is dat het publiek je uitjouwt. Een mens moet op zijn bek durven gaan." Wat hij ervan vindt om in een snoepdoos als de Leuvense stadsschouwburg op te treden? "Als ik kan kiezen, verkies ik toch een tent in Wallonië. Waarom? Omdat daar iets inspirerends in de lucht hangt. Dat het publiek stilzit vind ik niet erg, maar ik vind het wat ongepast voor rock."

POPPE

Hét optreden van de tweedaagse kwam van Sandy Dillon en Troisoeur. Het Vlaamse viertal begeleidde de Amerikaanse bij haar naar eksorsisme neigende set. Als een voodoo-hogepriesteres speelde ze met de drie poppen die ze meebracht. Het was de enige keer dat het concept volledig in elkaar klikte. Al te vaak hoorde je tijdens het weekend immers dat de gasten niet meer dan tweemaal samen hadden gerepeet. En dat is het euvel aan LynX: het is een schitterend idee, maar het mag nog puurder, nog eksklusiever. Nu levert LynX te vaak een uitstekend konsert van een aardige groep, waar een bekende gast even een extra touch komt leveren. Dat kan beter, zoals het konsert van Dillon en Troisoeur bewees.

Ook DAAU was in hetzelfde bedje ziek. Vooraf hoorden wij dat zij een volledige kompositie hadden gemaakt voor het gerenommeerde harmonie-orkest Yprian uit Zillebeke. De werkelijkheid bleek meer bij de trend van het weekend aan te sluiten. Naar het einde van een, weliswaar boeiend, konsert van de voormalige anarchisten, waarbij onder andere enkele drieslagstelsels uit hun eerste cd werden heropgevoerd, raakte het podium bevolkt met de vijftig muzikanten van de harmonie. Samen voerden ze enkele versies uit van DAAU-komposities. Interessant, maar niet bijster beklijvend.

Ook deze samenwerking kwam er op voorstel van de organisatie vertelt Buni: "Met Adriaan (Lenski, pianist, mvs) hadden we er de juiste man voor in ons midden. Wij zouden dat niet kunnen, wij maken onze nummers door improvisatie, maar het is vrij onmogelijk dat met vijftig man te doen. Adriaan heeft echter kompositie gestudeerd, dus die kon dat thuis aan zijn bureau, achter de computer doen. Het resultaat is overweldigend: in het begin was de harmonie nog wat terughouden maar op het einde vlogen ze erin en dat was een zalig gevoel. Als vijftig blazers rond je er eens goed tegenaan gaan dan is dat een storm die rond je de oren raast. Fysiek gezien een heel interessante ervaring."

LynX blijft een geweldig en vooral onvoorspelbaar festival. Het is telkens een beetje bang afwachten of een samenwerking slaagt of jammerlijk de mist in gaat maar het is in elk geval een verrijking voor het soms zo voorspelbare festivallandschap in Vlaanderen. Dat de toekomst er voor het dubbelfestival weinig rooskleurig uitziet nu subsidies niet in het verschiep liggen, is dan ook een regelrechte schande. "LynX moet een schitterende toekomst tegemoet", schreven we na de eerste editie. We blijven hopen, tegen beter weten in.

Matthieu Van Steenkiste
www.goddeau.com

(foto: Gert Schuyten)

klichee blijkt eens te meer maar al te waar — de afwezigen hadden ongelijk.

Net als vorig jaar werd de aftrap gegeven door een groep die als niet meer dan een smaakmaker mocht worden beschouwd. De soms naar Afro Celt Soundsystem zware muziek van het Britse Horse lokte maar lauwe reacties uit en dat was niet meer dan terecht. Hoe ze dan op het festival terecht kwamen? Tussen het verkopen van enkele cd's in ("Euh, hoeveel kost een cd hier in België?") vertelt frontman en doedelzakspeler Paul James ons het verhaal.

"Ik zond een cd naar Geert van het folkfestival in Dranouter. Het festival is vrij bekend in Engeland en zo kwam het idee in mij op. Blijkbaar hielden ze wel van de cd want ze nodigden ons uit om hier te komen spelen. *And so we did*. Hoe groot de folkscene nog is in Engeland? Dat weet ik eigenlijk niet. Ik ben ooit wel folkmuziek beginnen spelen maar heb nooit echt in dat milieu opgetreden. Maar er is wel iets gaande: vijf à tien jaar geleden was het een beetje zielig aan het worden, nu komt er gelukkig nieuw bloed aan de oppervlakte."

VONK

Een boeiender optreden op die eerste dag was dat van Pieter-Jan De Smet met Djamel. Gezeten in een knusse halve cirkel aan de rand van het podium werden zij bijgestaan door een perkussioniste en door

van mijn Gents overneemt. Dat was een van de eerste ideeën, en vandaar uit zijn we gestart."

Geruchten deden de ronde dat Debruyne nodig was geweest om de vonk tussen de Gentse raï-zanger en De Smet te doen overspringen. De Smet heeft dat ook gelezen maar weet absoluut niet waar die geruchten op gebaseerd zijn. "Ik zie niet in waar dat vandaan komt. De organisatoren hadden mij al in september gekontakteerd. Ze vroegen mij of ik een idee had om met iemand samen te werken. Omdat ik het ondertussen razend druk had met mijn nieuwe plaat verloor ik het idee wat uit het oog. Pas eind januari belden ze mij terug met de vraag hoe het vlotte. Ik was dat natuurlijk rats vergeten, en toen stelden ze Djamel voor. Laat ons maar proberen, dacht ik. Liever in 't diep springen en zwemmen dan thuis verdrogen."

"Hoe Steven er dan bij betrokken raakte? Het oorspronkelijk idee was om er een perkussionist bij te halen. Djamel heeft een erg goede perkussionist en die zou als een soort link werken door zowel op de nummers van Djamel als op die van mij te spelen. We zouden dan wel zien. Het gesprek ging verder en Steven's naam viel. En dat was natuurlijk een goed idee, want Steven is iemand die open staat voor eender welk avontuur. En aangezien ik hem goed ken, was een telefoontje rap gebeurd. Vier dagen later zaten we in het repetitiehok."

eigenlijk, voor LynX? Vooral omdat ik wist dat het met Olla Vogala geen voor de hand liggende vermenging zou zijn, wilde ik wel. Het mocht vooral niet te evident zijn."

ONBEKENDEN

Ook dag twee kreeg zijn opwarmer. Hoewel de countryliedjes van Chitlin' Fooks best wel aardig overkwamen, bleef de aangekondigde samenwerking met Mauro toch wel erg ondermaats. Pawlowski wandelde weliswaar op de minst pretentieuze wijze het podium op, zijn bijdragen waren even low profile. Een speciaal op bestelling geschreven nummer, een Dylan-cover en verder wat kleurloze begeleiding van de groep: hoe kwam de organisatie er trouwens op om Chitlin' Fooks aan de Limburger te koppelen?

Pascal Deweze: "Carol (van Dijk, vroegere zangeres van Bettie Serveert, mvs) en ik komen uit onze *hardegitarperiode* en ook Mauro is met zijn soloplaat iets meer *rootsy* geworden. Misschien dat de organisatoren daarom dachten ons eens te laten samenwerken? Nu, we zitten nog altijd in onze gitaarperiode, alleen staan de distortiepedalen nu af. Omdat je je dan minder kunt verbergen. En zo speelden we vaak voor elkaar in onze woonkamer. Waarom we country zijn gaan maken? Omdat we die muziek graag horen. Het zijn gewoon liedjes, om het maar met een stom woord te zeggen."

Belgische première van Startup.com in Cinema Zed

The dokufilm Startup.com volgt van dichtbij de opkomst en onvermijdelijke ondergang van govWorks.com, een van deze ict-bedrijven die van een tweemansfirma uitgroeide tot een onderneming van tweehonderd vijftig mensen en een spaarpot van vijftig miljoen dollar. Maar Startup.com is ook vooral een jongensboekverhaal over de twee schoolvrienden Kaleil Isaza Tuzman en Tom Herman, die samen hun droom najagen en daarbij door de rauwe realiteit gedubbeld worden.

Eind jaren negentig verkeerde Wall Street in de roes van de e-commerce. Het internet was het nieuwe Mekka voor jonge, ambitieuze *entrepreneurs* en dikbuikige investeerders pompten massaal hun vette dollars in de zogenaamde Nieuwe Economie. De aandelenkoersen van internetondernemingen werden kunstmatig opgefokt en kleine dotcombedrijfsjes groeiden uit tot miljoenen- of zelfs miljardenfirma's. In 2000 spatte de zeepbel echter uiteen en verloren duizenden investeerders hun geld en al evenveel mensen hun werk.

VISVERGUNNING

Vanuit het idee dat het toch handig zou zijn om parkeerboetes online te kunnen betalen, ontwikkelen ze samen een systeem waarbij mensen via het internet zowel hun belastingen kunnen betalen, als een visvergunning aanvragen. "We Make Government Work!" is hun slogan en het succes is aanvankelijk enorm: govWorks haalt CNN en Isaza Tuzman mag aanschuiven bij toenmalig president Clinton om hem de toekomstperspectieven van de e-commerce uit te doeken te doen.

In honderd minuten film wordt heel het eerste (en enige) jaar van govWorks volledig in beeld gebracht: de eerste zoektocht naar durfkapitaalverschaffers, de aai-bare Isaza Tuzman die zich langzaam ontpopt tot een 'strictly business'-bedrijfsleider,

de toenemende stress waarmee beiden te kampen krijgen wanneer de inkomsten stilstaan en de gevolgen ervan voor het privéleven van de hoofdrolspelers van govWorks. Startup.com is zowel een Griekse 'rise and fall'-tragedie (Lernout & Hauspie zijn nooit ver weg), als een kleinschalig drama over de verschrompelende vriendschap tussen de twee schoolkameraden, met als tragisch dieptepunt het ontslag van Herman door zijn voormalige partner.

HUISGENOTE

Deze documentaire werd gerealiseerd door Jehane Noujain, een jonge sineaste en huisgenote van Isaza Tuzman, die de geboorte van govWorks van dichtbij kon meemaken en het allemaal vastlegde op video. Samen met de gereputeerde documentairemaakster Chris Hegedus (van onder meer 'The War Room', over de verkiezingscampagne van Clinton in 1992) maakte ze van Startup.com een stukje onversneden *cinéma vérité*, die ons in een sobere *fly-on-the-wall* aanpak een blik achter de schermen van de internet-hype toont. Een aanrader.

Gert Herrijgers

Startup.com speelt deze en volgende week in Cinema Zed: woensdag 14, vrijdag 16 en donderdag 21 maart om 20u; donderdag 15, woensdag 20 en vrijdag 22 maart telkens om 22u30.

Gratis naar Startup.com!

Veto heeft 25 vrijkaarten kunnen bemachtigen voor de Belgische première van "Startup.com" op donderdag 14 maart om 20u in Cinema Zed!

Mail voor donderdag 10u naar startup@cinemazed.be, een onschuldige hand doet de rest... De winnaars worden via mail verwittigd.

PROGRAMMA VAN 13 MAART T.E.M. 19 MAART

UIT DE VORIGE SPEELWEEK

MA 11/3 20u: BEFORE NIGHT FALLS (Julian Schnabel)
22u30: BEST OF LEUVEN KORT

DI 12/3 19u30 (!): JOHANNA D'ARC OF MONGOLIA (Ulrike Ottinger)
22u30: TESIS (Alejandro Amenábar)

WOENSDAG 13 MAART

20u KING KONG
22u30 TOGETHER

DONDERDAG 14 MAART

20u STARTUP.COM
22u30 SOLAS

VRIJDAG 15 MAART

20u TOGETHER
22u30 STARTUP.COM

ZATERDAG 16 MAART

20u STARTUP.COM
22u30 TOGETHER

ZONDAG 17 MAART

19u30 (!) BUITEN CATEGORIE: JOHANNA D'ARC OF MONGOLIA
22u30 KING KONG

MAANDAG 18 MAART

20u SOLAS
22u30 TOGETHER

DINSDAG 19 MAART

20u BUITEN CATEGORIE: DECASIA
22u30 SOLAS

ALLE INFO:
WWW.CINEMAZED.BE

ZED GOES CLASSIC
KING KONG
Merian C. Cooper & Ernest B. Schoedsack / USA / 1933 / 1u 40 min. Met: Fay Wray, Robert Armstrong, Bruce Cabot, e.a.
Een expeditie trekt naar een verlaten eiland om er een gigantische aap te vangen, die ze willen tentoonstellen in New York. Een mooie actrice die meereist met de expeditie trekt de aandacht van het monster. Hij wordt verliefd op haar, breekt uit en ontvoert haar....

STARTUP.COM (DOCUMENTAIRE)

Chris Hegedus, Noujain Films Inc / USA / 2001 / 1u 43 min / Engelse dialogen -NIET o.t.l!

The rise and fall of the American dream.

Met een ambitieus dotcom-project weten 2 jonge mannen, Kaleil Isaza Tuzman en Tom Herman in korte tijd vijftien miljoen dollar aan investeringen bijeen te krijgen. Ze bouwen "govWorks.com" op van een tweemansbedrijf tot een ruim tweehonderd werknemers tellende onderneming. De documentaire volgt de opkomst en onvermijdelijke ondergang van het bedrijf op de voet. Tuzman en Herman, beste vrienden sinds hun schooltijd, krijgen te maken met succes - met als hoogtepunt een bezoek bij president Clinton -, spanningen in de relationele en professionele sfeer, en keiharde competitie. De enorme druk die het leven in de fast lane met zich meebrengt, vraagt grote offers in beider privé-levens, met als tragisch dieptepunt een conflict rond het leiderschap in het bedrijf en de daarmee gepaard gaande breuk in de vriendschap.

Here's a film fireball that raises provocative hell about a go-bust economy and delivers more suspense than a tombful of mummies. (Uit: Rolling Stone, USA)

SPECIAL

TOGETHER

Lukas Moodysson / Zweden / 2000 / 1u 26 min. Met: Lisa Lindgren, Michael Nyqvist, Gustav Hammarsten, e.a.

Innemende, pregnante satire op het communeleven in de jaren '70. De leden van de woongroep Tillsammans breken dagelijks hun idealistische breinen over vrijen buiten de deur, vlees eten en andere wereldproblemen. De woongroep bevat de kinderen maar matig; verantwoord spelen zonder wapens is soms maar saai. De regels van het huis worden op de proef gesteld na de komst van Elisabeth. Haar kinderen zijn alle volwassenen, burgerlijk of hippie, spuugzat... Van de maker van "Fucking Åmål"

DECASIA

Bill Morrison / USA / 2001 / 1u 10 min

BELGISCHE PREMIÈRE!

Trippen op ouderwetse, half vergane nitraat-archiefformen van reisjournalen, nieuwsbeelden, natuurfilmen, vnl. deze waarin de mens zijn sterfelijkheid probeert te overstijgen. De muziek werd speciaal gecomponeerd door Michael Gordon, mede-oprichter van het New Yorkse avantgardistische muziekensemble "Bang on A Can" en wordt uitgevoerd door het 55-koppige "Basel Sinfonietta". De muziek en de beelden samen nemen je mee in een hypnotiserende wervelwind.

BUITEN CATEGORIE

NUEVO CINE ESPAÑOL

SOLAS

Benito Zambrano / Spanje / 1996 / 1u 35 min. Met: Ana Fernández, María Galiana, Carlos Álvarez, Antonio Dechent, Paco de Ossa, e.a.
Als haar tirannieke vader voor een operatie in het ziekenhuis moet worden opgenomen, neemt Maria, die een drankprobleem heeft, haar moeder in huis. Als ze later ook nog zwanger blijkt te zijn van een vrachtwagenchauffeur die niets voelt voor het vaderschap, groeit de ellende haar boven het hoofd. Maar zie: als de nood het hoogst is, is de redding nabij...
Winnaar van de Prijs van het Publiek op het Internationaal Filmfestival van Berlijn, 1999

CINEMA ZED (STUK) - NAAMSESTRAAT 96 - LEUVEN

RESERVATIES: BEL STUK OP 016/320.320. OF MAIL TICKET@STUK.BE

Veto geeft honderd vrijkaarten weg voor het Fantastisch Filmfestival in Brussel

Pistol Opera

Miyuki Minazuki, alias "De Zwerfkat", geniet de twijfelachtige eer om de nummer 3 te zijn van het Gilde van de Beroepsmoordenaars. Tijdens één van haar opdrachten, wordt ze onverwachts neergeschoten door een andere beroepsdoder, "De Leraar", een man in een rolstoel en nummer 4 in de rangschikking. Alhoewel ze in staat is om terug te schieten en hem uit te schakelen, merkt ze dat een klein meisje, Sayoko, getuige is geweest van het hele gebeuren. Terwijl Sayoko overal begint op te duiken waar Miyuki ook gaat of staat, daagt bij haar het besef dat de leden van het Gilde elkaar aan het bekampen zijn om nummer 1 te worden. De zwerfkat raakt verstrikt in een dik web van verraad en moord. Om te overleven moet Miyuki leren dat ze niemand kan vertrouwen. Op 78-jarige leeftijd maakt de Japanse cultregisseur Seijun Suzuki (Elegy to Violence, Tokyo Drifter) een daverende comeback met een remake van zijn eigen klassieker uit 1967, Branded to Kill. Zaterdag 16 maart om 20u30 in Cinema Nova

Angst

Na vier jaar gevangenis voor de moord op een bejaarde dame, komt een man opnieuw vrij. Vrij vlug voelt hij opnieuw de drang om aan het moorden te slaan. Nadat hij er niet in slaagde een taxibe-

stuurder te wurgen, vlucht hij naar het platte land. Daar ontmoet hij een jonge vrouw die samen met haar zieke moeder en achterlijke broer samenleeft. Met sadistische genoegens houdt hij het drietal in gevangenschap. Ondertussen blikst de man terug op zijn misgelopen jeugd met een mishandelende moeder en grootmoeder. Deze nogal obskure film van de Oostenrijkse sineast Gerald Kargl brengt het verhaal van een schizofrene man die ongeremd moord. Maandag 20 maart om 22u30 in Cinema Nova

Real Fiction

Het hoofdpersonage tekent portretten van voorbijgangers op de Universiteitsstraat. Via een afsplitsing van zijn persoon die optreedt op een podium, denkt hij

terug aan alles wat hem pijn deed in zijn leven. Deze herinneringen wekken woede en een niet te stuiten lust om te doden op. De protagonist begint iedereen af te slachten die hem ooit kwetste. De wachtenden aan een telefoonsel, die ooit de neiging voelden om te doden, en voorbijgangers met moorddadige gedachten, sluiten zich mentaal bij hem aan. Wanneer het hoofdpersonage eindelijk thuiskomt in zijn studio na een uitputtende dag, daalt het gordijn naar beneden, gaan de lichten uit en bevindt hij zich plots opnieuw in de Universiteitsstraat. Maar is hij nu voorgoed veilig voor zijn dodelijke woede? Real Fiction is een filosofisch beeldverslag over "impulsiviteit" door Korea's meest controversiële regisseur Ki-Duk Kim. Dinsdag 24 maart om 20u30 in Cinema Nova

Inugami

In een afgelegen bergdorp leidt de 40-jarige Miki Bonomiya een eenvoudig bestaan als vervaardigster van traditioneel papier. Trouw aan het eeuwenoude ambacht van haar familie, is Miki veroordeeld tot

een eenzaam leven onder het verstikkende toezicht van haar oudere broer Takanao. Volgens de mensen van de regio zijn de vrouwen van de clan vervloekt. Ze zijn de bewakers van de Inugami, de wilde hondengoden, wiens geesten al 25 jaar lang onverstoorde sluimeren in hun oude urnen. Als Miki een relatie begint met de knappe nieuwe schoolmeester Akira, ondergaat ze een verbazingwekkende transformatie. Ze verjongt zienderogen, wat aanleiding geeft tot talrijke geruchten en verdachtmakingen onder de dorpsbewoners. Maandag 25 maart om 18u30 in auditorium Passage 44

(tl/ch/kma)

Geïnteresseerden kunnen gratis hun kaarten komen afhalen op Veto ('s Meiersstraat 5) na het sturen van een mailtje naar filmtickets@veto.be

Fnac Leuven

Vital Decosterstraat 7 & Bondgenotenlaan 32
3000 Leuven
Tel: 016/75 12 11

www.fnac.be

Tips voor het welsprekendheidstornooi

Aula Pieter de Somer vol krijgen is niet niets. Het VRG is daar met haar welsprekendheidstornooi van dit jaar bijna in geslaagd. Het forum dat ze op Radio Donna kregen en de schitterende affiches hebben daar ongetwijfeld een positieve invloed op gehad. Als beste redenaar kwam dit jaar Politika-student Wouter Van Mierloo uit de bus, die zijn eigen tips voor deelname aan het welsprekendheidstornooi met succes wist toe te passen.

Lang geleden behoorde de retoriek tot de verplichte vakken van het trivium in de opleiding van elke intellectueel. Sindsdien zijn de studieplannen al wel honderd keer veranderd en is er geen spoor meer te vinden van een training van de retorische vaardigheden. Integendeel zelfs, onze opleiding is eerder gericht op leren zwijgen en slikken. Spreekvaardigheid is echter zelden zo belangrijk geweest als in onze hedendaagse maatschappij. Het komt er immers vaak op aan jezelf of je ideeën te verkopen, soms zelfs ongeacht of je nu eigenlijk echt iets te vertellen hebt. Politici hebben er een dagelijkse job aan, maar ook advocaten, managers, journalisten en ja zelfs *wc-madammen* hebben er baat bij zich goed en overtuigend uit te kunnen drukken. We hebben dan ook reden om af en toe met heimwee terug te kijken naar de hoogdagen van de klassieke en middeleeuwse oratorenwedstrijden. Het VRG geeft toe aan die heimwee en laat studenten zich eens helemaal uitleven op een podium. Het welsprekendheidstornooi is dit jaar aan haar vijftiende editie toe, en het concept heeft nog niets van zijn originaliteit en kracht verloren.

MEDIAFIGUREN

Van de kandidaten wordt verwacht dat ze op originele en coherente wijze een publiek weten te boeien. Met zijn zeven waren ze dit jaar, en allemaal van het mannelijke geslacht. Vier rechtenstudenten, een burgie, een geschiedenisstudent en iemand van sociale wetenschappen. De jury was bijna volledig samengesteld uit mediafiguren. Rector Oosterlinck was hierop de uitzondering, hoewel ook hij de laatste tijd niet vies is van wat publieke aandacht. Jeroen Roppe, Phara de Aguirre, Ben Crabbé, Siegfried Bracke, Tom Lenaerts en voorzitter Jan Hautekiet leken wel zes handen op een buik en stonden op scherp. Hun commentaar was soms allesbehalve mals, maar gelukkig kregen ze ook de gelegenheid wat lof te spuien. Het publiek koesterde wellicht de stille hoop op meer spektakel vanwege de juryleden, maar de show bleef uit. De anders zo gevatte Tom Lenaerts deed zijn mond bitter weinig open en ook de mannen van Studio Brussel hielden zich opmerkelijk gedeisd. Presentator van het geheel was de gewezen germanist Wim Devilder die hierbij bewezen heeft dat hij, behalve het tv-journaal presenteren, ook een show vlot aaneen kan praten.

Het eerste en langste deel is traditiegetrouw gewijd aan de voorbereide betogen. Elke kandidaat krijgt een vijftal minuten

om publiek en jury van zijn uitstekende oratorenvaardigheden te overtuigen middels het brengen van een zelf geschreven en ingestudeerde redevoering. Bij de beoordeling wordt gelet op taalgebruik, originaliteit, artikulatie, houding en impact op het publiek. Eveneens volgens de traditie wordt elke deelnemer ingeleid door een professor van zijn fakulteit. Professor Dirk Vanden Auweele van de fakulteit Rechten kon dit jaar maar liefst vier kandidaten naar harte-lust de grond inboren en ontfermde zich ook nog eens over de verweerde deelnemer van Historia. Zijn bewuste omkering van de gangbare lofredre naar een regelrechte ver-

woorden krachtig, en hij moest herhaaldelijk een pauze inlassen om het publiek te laten uitlachen. De jury wond dan ook geen doekjes om haar tevredenheid. Daarna was het opnieuw de beurt aan een vertegenwoordiger van rechten in de gedaante van Limburger Yves Thierry. Hij kon en wilde waarschijnlijk zijn afkomst niet verbergen en dat maakte zijn betoog bij momenten moeilijk te volgen voor een niet *native speaker* van de Limburgse taal. Yves trakteerde de zaal op een eskatologisch vertoog dat niet gespeend was van enige racistische insinuaties. Hier en daar werd er wel eens gelachen, maar deze redakteur was in ieder geval niet te overtuigen. Alexander De Vos, West-Vlaming uit de eerste kandidatuur (bis) rechten, neemt ook voor de tweede keer deel en heeft het dit jaar over schoenen. Phara de Aguirre reageerde met de *onliner* "Aan mij zal hij geen paar schoenen verkocht krijgen", en zo voelde de hele zaal zich wellicht over zijn vertoning, want hier en daar gееuwde zelfs iemand. Laatst in de rij was Wouter van Mierloo, Limburger en student politieke wetenschappen. Professor Katrijn Malfliet kan het niet laten een kwinkslag aan de rector te geven al-

taal blijkt een ander pijnpunt toen een kandidaat uitsprak als "een niet gegaan failliet Sabenatoestel" en "na een landing landde het toestel" ten berde brengt.

Hoewel er inhoudelijk in dit improvisatiedeel geen grote prestaties neergezet werden, viel het geheel best te pruimen en kon er af en toe gelachen worden. Thomas Leys kwam met het meest originele konsept: hij verontschuldigde zich als premier bij de volksvertegenwoordigers voor schandelijke foto's in een roddelblad. De beste prestaties werden hier echter opnieuw neergezet door Wouter Van Mierloo en Bruno Yaminne, die het publiek elk op hun eigen manier met overtuiging wisten mee te krijgen. Wouter had er allesbehalve moeite mee de drie minuten vol te krijgen en had wellicht nog uren kunnen doorgaan.

HAARBREED

Na een spannende twintig minuten voor de kandidaten en de tellende VRG-studenten (zevenhonderd formulieren waarop zeven keer punten op twintig staan bij elkaar tellen is niet niets) valt dan het verdikt. Zowel de publieksprijs als de prijs van de jury gaan naar Wouter Van Mierloo (Politika), die door Jan Hautekiet lovend als "de nieuwe Stijn Meuris" bestempeld wordt. Hij gaat met 250 euro cash en een boekenbon van de Leuvense Universitaire Pers naar huis. Met slechts een haarbreed verschil komt Bruno Yaminne als tweede uit de bus, gevolgd door Wim Panis, de enige rechtenstudent in het klassement, die zo de eer van het VRG toch nog enigzins weet te redden.

Phara de Aguirre: "Aan mij zal hij geen paar schoenen verkocht krijgen"

rens Wouter van Mierloo het podium op te sturen. Met zijn "Tips voor deelname aan het welsprekendheidstornooi" weet Wouter zowel het publiek als de jury als geen ander te bespelen. Zijn beheerste nonchalance en ironische zelfrelativering tippen hem onmiskenbaar voor de top-drie.

STEVE

Na de pauze is het dan tijd voor de improvisatieoefening. De kandidaten trekken drie enveloppen met daarin een briefje met respectievelijk een voorwerp, een plaats en een persoon die samen in een verhaal gegoten moeten worden. Na een voorbereiding van een luttel drie minuten worden ze dan voor de leeuwen geworpen. Als alles goed gaat krijgen ze netjes drie minuten vol gebabbeld — of zullen we eerder "geluld" zeggen? Opmerkelijk genoeg slaan sommige kandidaten zich hier beter uit de slag dan bij de voorbereide proef. Dit is het geval voor Benjamin De Boe en zeker ook voor Thomas Leys, die een koherenter en meer beheerste indruk geeft dan in de eerste ronde. Sommige kandidaten maken zich schuldig aan nogal wat meta-gelul over hun improvisatieopdracht of benutten een schat aan mogelijkheden die hun via de onderwerpen aangeboden werden niet. Dit laatste werkt duidelijk erg op de zenuwen van de jury, die meermaals luidop het gebrek aan creativiteit van bepaalde deelnemers aanklaagt en tegelijk wenst zelf eens een boompje te mogen opsteken over combinaties als Steve Stevaert, tangaslip en Springfield. De kennis van de Nederlandse

nederling van de kandidaten zorgde voor heel wat hilariteit in de zaal, al vonden sommigen zijn commentaren gewoon grof en laag-bij-de-gronds.

De winnaar van vorig jaar, de burgie Benjamin De Boe, mocht de spits afbijten. Zijn redevoering over een Amish-puber kon het publiek en de jury deze keer maar matig overtuigen. Dezelfde présence en schitterende uitspraak als vorig jaar, spijtig genoeg niet dezelfde originaliteit en entoesiasme. Thomas Leys, eerste licentie rechten, beklom als tweede het podium en lanceerde een oproep aan de studenten voor meer en duurzamer engagement. Hij was duidelijk erg zenuwachtig, wat zijn akt spijtig genoeg niet ten goede kwam. De derde kandidaat, Wim Panis, eveneens rechtenstudent en voor de tweede keer op rij deelnemer aan het tornooi, onderhield de toehoorders met een komisch betoog over een knotsgekke bejaarde. Hij liet een positieve, doch niet verpletterende indruk na.

DOEKJES

Bruno Yaminne uit de eerste licentie geschiedenis had vanaf het begin het publiek mee. Ietwat eksentriek komt hij over, zowel in zijn houding als in zijn discours, dat over water en verwatering gaat in alle lagen van ons maatschappelijk bestel. Zijn handenwerk ondersteunde zijn

Wouter blijft er cool onder en geniet van de aandacht die hij krijgt van de talrijk opgekomen Politika-supporters, van zijn ouders en van de aanwezige BV's. In een ver verleden nam hij ook al eens deel aan het welsprekendheidstornooi, maar dat was toen geen succes: "Ik was toen veel te jong en onervaren." Als gesuggereerd wordt dat het konsept van zijn redevoering niet helemaal origineel is, wijst hij dat beslist van de hand: "Ik was hier in de laatste vier jaar in geen velden of wegen te bekennen. Hoe kan ik dan plagiaat gepleegd hebben?" Met het geld wil Wouter een nieuwe computer helpen bekostigen. Of hij volgend jaar opnieuw deelneemt? "Nee, ik vind dat er vers bloed en vers talent moet blijven instromen. Het is belangrijk dat het publiek ook afwisseling krijgt."

Terwijl de zaal leegloopt en de BV's en deelnemers van een glas champagne genieten, zijn een aantal VRG-studenten druk bezig met de opkuis. Het VRG-kultuur team is moe maar tevreden met het resultaat. Op enkele spannende momenten na toen het tellen van de scores bijna een onmogelijke klus scheen te worden, verliet alles nagevoeg vlekkeloos. Behalve dan dat de organiserende fakulteit weer maar eens de eer aan haar neus voorbij zag gaan. Reden genoeg om volgend jaar weer op post te zijn.

Lisa Coppin

foto: Els Silvrants